

Артемяев Ю.М. К.В. Иванов (1890-1915) : [позтӑн творчествине тишкерни]
/ Ю. М. Артемяев // XX ёмёр пусламӑшёнчи чӑваш литератури (1900-1917 ҫҫ.)
/ Ю. Артемяев. – Шупашкар, 1992. – С. 59-89.

К. В. ИВАНОВ

(1890—1915)

Чӑн-чӑн поэзи тӑпине ҫёкленнӑ поэтӑн К. В. Ивановӑн пултарулаӑхӑ чӑваш халах культуринче тивӑҫлипех палла вырӑн йышӑнать. Патша саманинче ҫуралса ӱснӑ поэта университетра е урӑх асла шкулта пӑлӑ илме тӑр килмен пулсан та, вӑл ытларах хӑй тӑллен вӑренсе ҫав вӑхӑтри пысӑк культуралла, чи малта пыракан ҫынсен шайне ҫити хӑпарма пултарнӑ. Вырӑсен пӑрремӑш революцийӑ вӑратнине пула ирӑклӑхшӑн кӑрешӑве ҫёкленнӑ чӑваш халахӑн чаплӑ ывӑлӑн сасси-хавалӑ урла

въл хайён вёсё-хёррисёр хевтипе пултарула́хне хяюллән палартнӓ. «Нарспи» поэма вара ёмёрсем тӓршшёнех пусмӓрта пурӓннӓ, патша саманине питлекен чӓваш халӓхён сасси пулнӓ. Ҷак поэмӓра К. В. Иванов тӓван халӓхӓн таса сёткенлӓ те тулли тешёллӓ сӓмахлӓхне юратса тӓпчени те, чӓвашен Ҷыруллӓ литературине лайӓх пӓлни те, вырӓс литературин паха тӓслӓхӓсенӓ йша хывни те усӓйнах куранать. «Нарспи» поэмӓн янравлӓ та витёмлӓ чӓлхи чӓваш сӓмахлӓхӓ пысӓк малашлӓхлӓ пулнине, вӓл вёсё-хёррисёр пуяннине тата Ҷав пуянлӓха тӓнче умне кӓларма кирлине Ҷирӓппӓн ёнентернӓ. Поэмӓри халӓх хуйхипе савӓнӓҶне туллин кӓтартакан чӓрӓ сӓнарсем чӓвашен илемлӓ литератури реализм Ҷулӓпе аталаннине Ҷирӓплетсе панӓ.

Константин Васильевич Иванов 1890 Ҷулхи Ҷу уйӓхӓн 15(27)-мӓшӓнче Ёпхӓ кӓпӓрнин Пелепей уесӓнчи (Пушкӓртстан Республикн Пелепей районӓ) СлакпуҶ ялӓнче Ҷуралнӓ. Пулас поэтӓн несёлсем кунта Атӓл тӓрӓхӓнчи чӓваш Ҷерӓнчен куҶса килнӓ пулнӓ. КӓҶтенттин ашшӓ-амӓшӓ тӓреклӓ пурнӓҶпа пурӓннӓ. Ашшӓ вара, хӓй те хутла пӓлнӓскер, уйрӓмах ывӓлне вӓрентсе кӓларса хисеплӓ Ҷынсен шутне кӓртме ёмӓтленнӓ.

1898 Ҷулта КӓҶтенттин тӓван СлакпуҶӓнчи пуҶламӓш шукула Ҷӓреме пуҶлатъ. 1902 Ҷулта ӓна мухтав хучӓпе пӓтернӓ хыҶҶӓн Чӓмпӓрте никама та вӓренме илмен пирки Пелепейри хула училищине кӓйса вырнаҶать. Ҷакӓнта пӓр Ҷул вӓренсен, 1903 Ҷулта КӓҶтенттинӓн учительсене хатӓрлекен Чӓмпӓрти чӓваш шукулӓнчи вӓренме хатӓрлекен класа вырнаҶма май килет. Шӓпах Ҷакӓнта пулнӓ та ёнтӓ пулас поэтӓн «лицейӓпе университӓчӓ».

1868 Ҷулта И. Я. Яковлев уснӓ шукул революцичченхи чӓваш культурин аслӓ вучахӓ шутланнӓ. Ҷак шукулта вӓренекенсен тарӓн пӓлӓ илсе ӓс-тӓн тӓлӓшӓнчен аталанма пур майсем те Ҷитӓлӓклӓ пулнӓ. Шукулта нумай енлӓ те тарӓн пӓлӓ илнисӓр пуҶне, вӓренекенсене ӓкерӓпе юрӓ-кӓвӓ, тӓрӓ-ӓрешпе ал ӓсталӓхне вӓрентнӓ тата ытти ӓсе хӓнӓхтарнӓ. Тапса тӓракан пултарула́хне ҶутҶанталӓкранах туяннӓ пӓчӓк КӓҶтенттин, Ҷакӓнта Ҷитӓннӓ май Ҷунатне сарса, поэзи тӓпине вӓссе хӓпармашкӓн хавхалануллӓ вӓй пухма пикеннӓ.

Хатӓрлекен класра икӓ Ҷул вӓреннӓ хыҶҶӓн 1905 Ҷулхи кӓркунне КӓҶтенттина пӓрремӓш класа куҶараҶсӓ. Пултаруллӓ та тӓрӓшса вӓренекен ачана часах И. Я. Яковлев та асӓрхать. Паллӓ педагог пулӓшса пыни, вӓл пулас поэтӓн ӓсӓмне сӓнасах тӓни К. Ивановӓн пурнӓҶӓнче тарӓн йӓр хӓварать. Ҷиелтен пӓхма йӓваш та сӓпайлӓ вӓренекенре сӓвӓҶ чӓри тапнине те Ҷийӓнчех туйса илнӓ пулмалла И. Я. Яковлев. Кӓярахпа вӓл К. Иванов Ҷинчен Ҷапла аса илет: «Вырӓс чӓлхине питӓ лайӓх пӓлетчӓ, йывӓр пулин те, часах вӓренчӓ. Ӓпӓ унна чылай ӓслерӓм. Сӓмахран, Лермонтов поэзийӓн вӓрттӓнлӓхне усма пулӓшас тӓллевпе ӓна Белинский ӓҶсӓемпе паллаштарнӓччӓ»¹⁶. И. Я. Яковлев поӓта тӓван чӓлхепе халӓх сӓмахлӓхне тӓпчеме кирлине

астутарсах тәнә, чән-чән илеме тарәнрах әнкарма хавхалан-тарнә.

Пысак поэт сурални — вәл яланах асамлә вәрттәнләх. К. Ивановпа куллен кунах пәрле вөрәннә, юнашарах пурәннә тата Сәве хәрринче вылянә сывәх юлташәсем те татса калай-маңсә: хәсан тата мәнле майпа пулса тәма пултарнә-ха сәпай-лә та вәтанчәкрах ачаран виләмсәр поэма сьрма мехел ситер-нә поэт? Акә мән калать поэта сывәх пәлнә И. Т. Трофимов: «Константин Васильевич сав вәхәтрах (1907 сұлта) Лермонтов саввисене кусарнә, хәйән оригиналлә произведенийәсене те сьрнә; сәрле, юлташәсем сывәрнә вәхәтра сьрнә, хәйән шухә-шәсем сьнчен никама та шарламан. Савәнпа эфир вәл «Нарспи» поэмине сьрнине те сисмен. Сәрле вәл учителе тухма экза-мена хәтәрленет пулә тесе шутлаттәмәр»¹⁷. И. Я. Яковлев мә-шәрә Екатерина Алексеевна Алексей бвәлән арәмә патне сьр-нә сьрура кун пирки тата тәләнмеллерех хьпар пәлтерет: «Пирән шулта тәләнмелле чаплә поэт паләрчә. Пәлтәр пәрре-мәш класран кәларса янисенчен пәри — Константин Иванов — вәлах художник. Пәррехинче Иван Яковлевич уән сывәрмалли пүләнне кәнә, вәл темскер вуласа ларнә хушәра Иван Яков-левич кәнине асәрхаман та. Унтан вәл кәнине сиссе хәранипе шартах сикнә те тетрадьне пытарнә, кайран вара хәех кәтар-нә. Ку чәвашла сьрнә легенда пулнә иккен, пурә икә пин ытла сәвәланә йәрке. Чән-чән чәваш чәлхипе, пулса ситнә рифмә-сепе сьрнәран папа калама сук хәпәртерә. Мәнле те пулин пичетлетәпех, тет»¹⁸.

1907 сұлтах, е вунсичә сұлта чухнех, сьрса пәтернә пулнә иккен поэт «Нарспи» поэмине. Анчах мән чухлә вәхәт әсле-мелле, вәй хывмалла пулнә-ха сав тәләнмелле поэмәна әста-лама. Паллах, хәтәрленү тапхәрәнчи әс вәл — кәретәнех куша курәнса тәракан әс мар. Мән пәчәкренех пурнәсә художникла сәнәсе вөрәнсе үснә пулас поэт. «Нарспи» поэмәри ытарайми илемлә тавраләха, йывәр хуйха маннә самантсенче савәнәсәпа сисекен чәваш сьннисене поэт чи малтанах Слакпусәнче кур-нә, вәсене лайәх пәлнә. Чәмпәр шукуләнче вөрәнме пусласан вара К. Ивановән хәй вәйне тәрәслесе пәхма меллә условисем те тупәнәсә. Кунта вөрәнме пусланә вәхәтрах уна художник чәри вәраннә пулнә әнтә, анчах хәйәнчен хәй нумай ыйткан-скер, вәл сассине әнерет-ха, хәй сьнчен пәлтерме васкамасть. Тинкерлә куспа улталами хәлха кирлә-ске-ха художника.

К. Иванова сүтсәнталәк поэт чунә сәс мар пүрнә пулнә иккен. Валакран шәнкәртатакан сәлкус юххипе тәри юррине, сурхи хәвелән куша йәмәхтарса сунакан тәсәпе саран сьнчи пүтек сиккине сәмахпах куша курәнмалла үкерсе пама вәй ситерекен сәвәс сәпәлсене пир сине тәрлә сәрпа үкерсе те чәртме пултарнә. Ку вәл — К. Иванов таланчән тепәр енә. Сәк әсталәха алла илме поэта Чәмпәр шукулән художникә Н. Ф. Некрасов пуләшнә. Циркри клоуна аса илтерекен сәк художник,

ытла та ахаль сынга кураканскер, К. Ивановра хайпе пер кевелле таванла чун курна пулас. Поэт хатерлекен класра веренне вайтрах художник мастерскойне суреме пуслать. «Иванов мастерскойне час-часах пыратче; вал куесене хессе нимен ченмесер пер-пер картина сине пахса тани халте те ман куш уменчех. Мастерскойне сурекен ачана Некрасов асархаса илне, унга каласкаласа, вал асталла туртанныне сиссе, ача катар-тусем пама тытанны. Пыра киле художник мастерскойсиче Иванов картинисем те курама пусларес. Весене япаласем черкемелли хут сине камракпа укерищче»¹⁹. Палла енте, художество академине веренме керсе, тенчипе палла художник пулма тур килменшен К. Иванов хай пертте айапла мар. Ку вал — патша саманичи пиншер талантн трагедилле шайи.

К. Иванован шулта веренне чухнех паларна таланче чаннипех те темисе сынга ситмелле нумай энле пулна. Тепер теслех. Поэта аса илекенсенчен нумайше вал халха енчен сивечех пулманине палартащес. Кун пирки К. А. Апанасов та саплах калать: «Печексе самрак Иванов халха енчен хытрахче, хуллен каланине илместче, анча музыкана ытла хыта юрататче. Пирен шулти ачасен хорю юрланине итлене чух епле хумханулла пит-кусла пахкаласа танине аставатап. Вал кайран, ситенсе ситсен, купас калама пит аста пулна тенине эпю Чемпер шуленче веренне сынсенчен илтищче»²⁰. К. Иванов серме купас калама пултарни те палла.

Сутсанталак нумай парать пулсан, нумай ытать. Вересе таракан пултарулаха татса кайна певе пер иреккен керлесе тапса тухма майсем шырамалла. Пелу илме, шалти культурине устерме анталакан самрак веренекен шул программине веренипе сес сырлахма пултараймасть. Вал сине тарсах тенче культури пуянлахне тепчеме пуслать. Вырас тата ют сержыв литературисен классикесем А. С. Пушкин, Н. В. Гоголь, М. Ю. Лермонтов, А. В. Кольцов, Н. А. Некрасов, В. Г. Белинский, Л. Н. Толстой, А. М. Горький, В. Шекспир, И. В. Гете, Г. Гейне т. ыт. те К. Иванован юратна верентекенесем пулса тарасчес.

Тенче тытамен теп ытавесене хяуллан хускатакан, этем тивесепе ас-танне мухтакан тата иреклешен керешеве ськленне хавхалантаракан вырас литератури паха теслехесемпе паллашни чаваш халыхен иртнипе пуласлахе, унан культури пирки шухашлаттарать. Поэт таван халыха сутта каларас есере хай тивесепе те пысаккине ир туйса илет.

1906 султа К. Иванов илемле сырулах есене пуанать. Ку вайтра М. Федорован «Арсури» баллади те, Г. Т. Тимофееван «Тайряле» те, шулта алсыру халлен упранныскерсем, пичетленмен пулна-ха. К. Иванов весемпе теплен паллашна хысхан таван халых хевтипе чьлхин малашлахне икселми шанчакпа ененме пуслать. Саканпа перлех сырас еметпе хавхаланна поэт халых самахлахен весе-херрисер пуянлахне перчен-перчен пухма кирлине таранрах анланса илет. 1906 сулхи керкунне К. Ива-

нов хай йах пуҗсен тымарне тѣпчесе, «Икѣ ару» ятлӑ пѣрлештернѣ калавсен ярамне җырма план тавать. Җав вӑхӑтра вӑл хай җуралса ўснѣ Слакпуҗпе юнашар ялсенче халах сӑмахлӑхн тѣслѣхѣсене пухать. Тен, җакӑнтах поэт Нарспипе Сетнерѣн телейсѣр юратӑвне аса илтерекен юмах-сӑмах та сахал мар илтнѣ: тепѣр җултан «Нарспие» җырса пѣтерет-җке-ха вӑл.

Җырулӑх асталӑхне алла илме, җѣлхе хӑвачѣпе техѣмне туйса илме К. Иванова ырӑс писателѣсен произведенийѣсене вулани тата вѣсене җавашла куҗарни те нумай пулӑшнӑ. Сӑмахран, чи малтан җамрӑк сӑваҗ М. Ю. Лермонтов, А. В. Кольцов, Н. А. Некрасов сӑввисене куҗарать. Уйрӑмах поэт чун-хавалѣ М. Ю. Лермонтовӑн пӑлхавлӑ чунсемпе тулнӑ хайне уйрам асамлӑ тѣнчи патнелле туртӑнать. Куҗару еҗѣ поэта хай җѣлхине туптама май парать, вӑйлӑ характерсемпе курӑмлӑ портретсем ўкерес асталӑха туптама пулӑшать.

1905—1907 җулсенче революци хумѣсем Чѣмпѣрти җаваш шукулне те тӑвӑллӑн җитсе хускатаҗѣ. Революцилле шухӑшсемпе хавхаланнӑ җамрӑксем шукулти йѣркесене сивлесе пӑлханаҗѣ. Юлташсен кӑмӑлѣпе пѣр пулса, К. Иванов та җав пӑлхава хутшӑнать. Поэт, революци җулѣсенче анлӑ сарӑлнӑ «Марсельезӑн» пѣр вариантне ирѣккѣн куҗарса, «Вӑранӑр, тапранӑр!» теген җавашла юрӑ хайлать. Ку ѣнтѣ тўремменех кѣрешѣве йыхӑракан юрӑ пулнӑ:

Вӑранӑр, тапранӑр, җаваш җыннисем!
Тапран эс вӑрҗма, выҗӑ халах!
Халах хай җиллине кӑтӑртӑр!
Малалла, малалла, малалла!

Шкул программине җѣнетсе анлатас туртӑмпа ытти хӑшпѣр вак-тѣвек ыйтусенчен пуҗланнӑ хумханусем политикӑлла забастовка шайнех җѣкленеҗѣ. 1907 җулхи пушӑн 7-мѣшѣнче Чѣмпѣрти җаваш шукулн пѣрремѣш класѣнче вѣренекенсем забастовка тӑваҗѣ. Вѣренекенсем шукулта вѣрентеген хӑшпѣр шовинистла кӑмӑл-туйӑмлӑ учительсене, сӑмахран, Д. И. Кочурова, еҗрен хӑтарма ыйтаҗѣ. Забастовка йѣркелекен тата ӑна ертсе пыракансем шутне К. Иванов та кѣнѣ пулнӑ.

Шкулта веренекенсем пӑлханни Хусанти вѣренӗ округѣнче еҗлекен чиновниксемшѣн пѣрремѣш класа пѣтѣмпех хупса лартма ытла та меллѣ сӑлтав пулнӑ. Җакӑн хыҗҗӑн пѣрремѣш класра веренекен 37 ачапа пѣрле К. Иванова шукултан кӑларса яраҗѣ. Поэт кѣркуннеччен Слакпуҗсѣнче ашшѣ килѣнчех пурӑнать. Авӑн ыйӑхѣнче вӑл Благовещенск хулинчи семинарие кѣме экзаменсем парать, анчах та турӑ законѣпе экзамен ӑнӑҗсӑр тытнӑран ана вѣренме илмеҗѣ. Поэт пурнӑҗсѣн җак тапхӑрне җаваш литературы историйѣнче ку таранччен те тивѣҗлѣ җутатса парайман-ха: фактсемпе документсем җителѣксѣртерех пулнӑ. 1907 җулхи кѣркунне поэт пултарулаҗхѣнче чи хѣрў те тухӑҗлӑ тапхӑр пулнӑ, мѣншѣн тесен поэт шӑпах җак кѣркунне, нумай-нумай

ытти ёҫ тунипе пёрлех, «Нарспи» поэмана ҫырна. Ҫав ҫулхи кёркунне И. Я. Яковлев чённипе Чёмпёр шукулне каялла таврансан та, поэт ырми-канми ёҫленё. Илемлё литературапа педагогика кёнекисемпе пёрлех поэт тён литературине те аңаҫла куҫарать.

Палла ёнтё, тён кёнекисене куҫарасси поэтшан чун туртакап ёҫ пулман. Ҫав хушарах К. Иванов Л. Н. Толстойан «Кавказра тыткавра пуранни», С. Т. Аксакован «Кёрен чечек» произведенийёсене, Андерсенан «Акәшсем» юмахне юратса, пысак хавхаланупа куҫарать. Кунпа пёрлех поэт ҫенё произведенийсем ҫырма вәхәт тупать. Вёсенчен паллараххисем ҫаксем: «Икё хёр» (1907), «Талах арәм» (1907); «Тимёр тыла» (1907), «Выҫа аптранәскерсем» (1907), «Нарспи» (1907—1908), «Шуйттан чури» трагеди сыпакёсем (1907). Кунсәр пуше, поэт М. Лермонтован «Калашник хуҫа ҫинчен хунә юррине», «Төрме ҫынине», «Хумсемпе ҫынсем», «Парәс», «Пурәнәҫ курки», «Тусен тәррисем», «Чул ту» тата ытти произведенийсене те куҫарать.

Ҫав вәхәтрах поэт «Первая книга для чтения после букваря на чувашском языке» текен кёнекене пухса хатёрлес енёпе ёҫлет тата шул архивенчи вак-төвек ёҫсене туса пырать.

1908 ҫулхи кёркунне И. Я. Яковлев нумай вай хунипе поэтан уйрам произведенийёсем пичетленсе тухаҫҫё. «Сказки и предания чуваш» ятла кёнекинче К. Иванован ҫакан пек оригиналла произведенийёсем ҫапанаҫҫё: «Нарспи» поэма, «Икё хёр» ятла ҫавалла юмах, «Талах арәм» тата «Тимёр тыла» балладәсем, М. Лермонтован ҫавашла куҫарна хәш-пёр хайлавёсем уйрам кёнекен пичетленсе тухаҫҫё («Калашник хуҫа ҫинчен хунә юра», ҫавәсем). Чёмпёр шукулне уснәранпа 40 ҫул тултарна төле тата И. Я. Яковлев 60 ҫул тултарнине ҫысласа К. Иванов «Хальхи самана» ҫавә (1908) ҫырать. Поэт ҫаваш халәхне ҫутта каларакан И. Я. Яковлеван улапла ёҫне пысака хурса хаклать.

Чёмпёр шукуләнчен каларса яна хыҫҫан К. Иванов малалла вёренесси пирки пёр самант та шухәшлама пәрахмасть. Анчах та аҫта вёренме май пур? Поэт хай төллөн нумай вёренет, пётёмөшле культура шайне үстерме тәрәшәть. 1909 ҫулхи апрель уйәхәнче, Чёмпёрти арҫынсен гимназийәнче экзаменсене экстерн йёркипе тытса, К. Иванов икё класла училищесенчи вёрентекенән ятне илет. Паллах, поэт пурнәҫенче малашлаха ҫул уҫакан ҫак пысак ёҫ аҫна хавхалану кўрсе шанчак парать. К. Иванов кәштах сывләхне ҫирёплетес төллевпе тата ҫёр ёҫченён хуйхи-суйхине таранрах аҫланса илес тесе, Самар кёпёрнинчи ҫёр виҫевәнче ёҫлекен тусё Н. Ф. Беляев патне тухса каять. Ку вай, нумаях пулмасть Чёмпёр шукуләнчен пәрахса тухса кайнаскер, революци майла шухәшлукан этем пулна. Ҫакан пек мал ёметлө ҫынпа ҫылай вәхәт хушши ҫывәх пуранни поэта Раҫсейри политикалла лару-тәрәва таранрах аҫкарса илме пулашна.

1909 ҫулхи кёркунне К. Иванов каялла Чёмпёрти ҫаваш

шкулне таврăнать. Кунта вăл малтанхи вăхăтра куçару ёçе, кёнеке кăларас тёлёшпе тăрмашать. Қаярахпа К. Иванов учительсен шкулё сұмёнчи хёраўамсен икё класла училищинче черченипе рисование тата чистописание вёрентет. Çак ёсре вăл 1914 сұлхи ноябрь уйăхёченех тăрăшать.

К. Иванов хай пурнаёе пултарулаьхён юлашки тапхăренче илемле произведенийсем сахал сырна. Ку, пёр енчен, сырна япаласене пичетлеме май сұккинчен килнё. Тепёр енчен, ытларах куçару ёçе тата букварь илемлетес тёлёшпе тăрмашнаран поэтан ытти ёçсем валли вăхат юлман.

1913 сұлхи кёркунне К. Иванов йывăр чирлесе ўкет. Кăшт сывална хыçсан тепёр сұлтанах поэт тата йывăртарах чирлесе ўкет те 1914 сұлхи чўк уйăхёнче ашшё-амашё патне, таван ялне таврăнать. Упке чирёпе пёрлех, поэт вар чирёпе те аптраса ситет. 1915 сұлхи пушан 13(26)-мёшенче «Нарспи» авторё çе ре керет.

К. Иванов илемле сырулаь ёсне пуçанни вырăссен пёрремёш революцийен тапхăрёпе сыханна. 1905—1907 сұлсенче ёмерсем тăршшёпех патша саманин пусмăрё айёнче пуранна чăваш халăхё пётём Раçсей ёçхалăхёпе пёрле хастаран керешёве сёклетнет. Ку ёнтё чăваш халăхён те наци туйамё вăранса пынине уççаьнах катартна.

К. В. Иванован литература ёсне пуçанна тапхăрти пёрремёш произведенийсенче, самахран, вырăсларан ирёклё куçарна «Вăранар, тапранар», «Дубинушка» юрăсенче, поэт революцилле шухăш-туйампа хавхаланни лайах курăнать. 1906 сұлта поэзи асталăхне алла илес тёллевпе хавхаланна йёкёт вырăссен демократилле поэзине сине тăрсах тёпчет, М. Ю. Лермонтов, Н. А. Некрасов, А. В. Кольцов саввисемпе поэмисене вулать, хаш-пёр саввисене куçарать. Поэта уйрамаь М. Ю. Лермонтов поэзийён асамла тёнчи, вăл санарлана вайла характерла, ирёклёхе талпанаькан сынсем, сахал самахпах шухаша пат татса калама май паракан экспрессилле майсем илёртеçсё. М. Ю. Лермонтов чăваш поэчён чи юратна вёрентекенё пулса тăрать. Вырăс поэчён витёмё К. Иванован пётём пултарулаьхёнче уççаьнах паларать.

К. Иванов унан «Қалашник хуça синчен хунă юрине» куçарма пикенет. Ку вăл уйрамаь йывăр ёс пулна, ансартран мар пулё, В. Г. Белинский çак поэмана нихаш чёлхене те куçарма май сұк тесе сирёплетсех каланна. Анчах та çак ёсе пурнаçлама хайю ситерни тата аьна аьнаçла пурнаçлани поэта хай вайне шанма, чăваш пурнаçне санласа эпикалла пысак калапла произведени сырма хавхалантарасси палла пулна. Поэмана куçарна чух К. Иванов хай умне икё пысак тёллев лартна: пёрремёшё — вырăс поэчён стилёпе хайевёрлёхне май килнё таран туллин упраса хаварасси, иккёмёшё — чăвашла вулаканнаьн оригиналлаь приизведени пекех анланмалла куçарасси. Ют чёлхене аста пёлнисёр пуçне, кунта вырăс халăхён йали-йёркисемпе фольк-

лорне, унӑн историне тӑплӑн пӑлни кирлӗ пулнӑ. Тӑван халӑх сӑмахлӑхне лайӑх пӑлнӗ поэт вырӑс чӑлхинче ҫирӗппеннӗ фразеологилле сӑмах ҫаврӑнӑшӗсемпе эпитетсене килӗшӗллӗ ҫавашлатса ӑнӑслӑ куҫарать. К. В. Иванов шутланӑ тӑрӑх, М. Ю. Лермонтов поэминчи вӑйлӑ характерлӑ геройсем Хаяр Иван ӗмпӗ, Қалашник хуҫа, Кирипей чура хӑйсен хастарлӑхӗпе, хӑюлӑхӗпе ҫавашла вулакана та куҫне усмашкӑн хавхалантарма пултарнӑ. К. Иванов, И. Яковлев традициӗсене ӑша хывса ҫитӗннӗскер, искусствӑпа литературан асамлӑ вӑйӗпе пӑлтерӗшне тарӑн ӑнланнӑ. Тӗнче литературинчи нихҫан асран кайми ҫутӑ сӑнарсем кашни ӑрӑвах пурнӑҫа ҫнетессинӗн, ӑна илемлӗрех тӑвассинӗн кӗрешме хавхалантарасҫӗ. Литературан общество пурнӑҫӗнчи пӑлтерӗшне уйрӑмах ҫаваш халӑхне ҫутта кӑларас тӗллевпе парӑнса ӗҫленӗ С. Михайлов, И. Яковлев т. ыт. те пысӑка хунӑ. Урӑхла каласан, ҫутӑлӑх литератури этеме воспитани парса пурнӑҫри ҫитменлӗхсене пӗтерме тӑрӑшнӑ.

К. Иванов «Қалашник хуҫа ҫинчен хунӑ юрра» куҫарнӑ чухне ҫаваш ӗҫӗннин хуйхи-суйхине, унӑн тертлӗ пурнӑҫне асратытса тӑрат. Ҫавашла вулакана ӑнланмалла пултӑр тесе, вӑл поэмӑна юрӑ умӗн каланӑ сӑмахпа пуҫлат. Умсӑмахра К. Иванов вырӑс патшалӑхӗн Хаяр Иван ӗмпӗ патшара ларнӑ вӑхӑтри хӑшпӗр паллӑрах ӗҫӗсене ҫырса кӑтартать. Ҫакӑнпа пӗрлех вӑл уйрӑм сӑнарсен хӑйевӗрлӗхне те ӑнлантарма тӑрӑшать. Поэт Хаяр Иванӑн вырӑс патшалӑхне вӑйлатас тата пӗр ҫӗре ҫӑмӑртас енӗпе тунӑ усӑллӑ ӗҫӗсене уйрӑмах палӑртать. Патша сыхлавҫи, Кирипей Хаяр Ивансӑр пуҫне, урӑх никама та пӑхӑнмасть. Ирӗклӗ те вылянчӑк пурнӑҫпа иртӗхсе кайнӑскер, Кирипей ҫын арӑмне урамра халӑх умӗнчех намӑслантарать. Қалашник хуҫа вара хӑйӗн арӑмӗпе кил-йышӗн ҫысне хӗтӗлес тӗллевпе Кирипее хирӗҫ хаяр кӗрешӗве тухать. Патшан аскӑн ҫурипе ачашне ку таранччен никам та ҫентерейменнине пӗле тӑркахач тата куншӑн хаяр ӗмпӗ пуҫран шӑлманнине ӑнлансах, пӗр шиксӗр тухать Қалашник хуҫа хӑйӗн ыра ячӗпе ҫысне хӗтӗлеме. Тавӑрат вӑл хӑйӗн тӑшманне, анчах хӑй те вилет: патша ҫак пӑлхавҫӑн пуҫне касма хушать. Пӗрремӗш революци кӗрлевӗпе пӗр вӑхӑтра ҫакӑн пек ирӗк шухӑшла тапса тӑракан поэмӑна ҫавашла куҫарни урӑх нимӗскере те мар — ирӗклӗхшӗн кӗрешеве ҫӗкленме ытарлӑ ҫенсе каланине пӑлтерни сӑмахсӑрах паллӑ пулнӑ ӗнтӗ. Поэмӑн тӗп шухӑшне вӑл вӑхӑтри вулакансем шӑпах ҫапла ӑнланнӑ та.

К. Иванов вырӑс поэчӗн сӑввисене те юратса, пысӑк ӑсталӑхпа куҫарать. Куҫару валли яланах вӑл паянхи пурнӑҫпа тачӑ ҫыхӑннӑ шухӑш-туйӑма палӑртма май паракан сӑвӑсене суйласа илет. Тӗслӗхрен, «Пирӗшти» («Ангел») сӑвӑри ҫӗр ҫинчи асаплӑ пурнӑҫа тӗҫме тепӗр мӗскӗн чуна йӑтса анакан пирӗшти сӑнарӗ поэтшӑн тӗрӗсмарлӑхпа тулса ларнӑ патша ҫаманине сивлеме меллӗ сӑнар пулнӑ. Ҫутҫанталӑкпа тавралӑха ҫӗрӗлӗх кӗрекен ҫил-тӑвӑлшӑн тунсӑхлакан парӑс сӑнарне те

(«Парас») поэт кәмәлланә. Философилле тарән шухәшлә «Хумсемпе ҫынсем», «Чул ту», «Тусен тәррисем», «Пурнәҫ курки», «Тәрме ҫынни» савәсенче М. Ю. Лермонтов хускатнә гуманизма терәсләх ыйтәвәсем чәваш поэчән чун-хаваләпе пәр кевәллә пулнә. Ҷавәнпа поэт вәсене уйрамах пысәк тимләхе, пәтәм чун-хаваләпе кусарать.

Н. А. Некрасовән «Хресчен ҫынни хәрсессән...», «Выҫа юрә», А. В. Кольцовән «Сивә ҫил вәрет...», «Түпепе хәвел...» саввисенче К. Иванов канма пәлмесәр еҫлекен, ҫапах та хән-асапран тухайман, тәрниччен ҫәкәр ҫиеймен чәваш ҫыннин шәпине курнә.

Вырәс поэчән произведенийәсене кусарни К. Ивановшән чәлхене туптаса якатнипе пәрлех чәвашла савә хывас еҫе аталантарма та кирлә пулнә. Халәх сәмахләхән никәсәнчи силлабикәпа пәрлех поэт кусарура силлабо-тоника виҫипе те усә курать. Сәмахран, ҫак виҫепе К. Иванов «Парәс» савва кусарать. Вырәс поэчән икә сыпәклә ямба ҫырнә савви, чәвашла виҫә сыпәклә анапестпа кусарнәскер, оригинал пекех хитре те янравлә илтәнет.

К. Иванов вырәсларан кусарнә хушәрах чәвашла та ҫырма пикенет. Поэтән малтанхи саввисенчех тәван тавраләх илемә куҫа иләртет, вәсенче ҫутҫанталәка юратса сәнама пәлни курәнать.

Ешәл вәрман айккипе
Ҫырма юхат кәрлесе,
Хәвел ҫути шывәпе
Вылять тәрә тәрлесе.

Таса ҫырма йшәнче
Кәвак пәләт явәнать.
Мәнпур, мәнпур ҫут тәнче
Ташлать, сикет, савәнать.

Ҷакән евәрлә пейзаж тәрленчәкәсем татах та пур поэтән, вәсем пысәк ўкерчәк эскизәсем евәр, каярахпа «Нарспи» поэмәна вырәнлә та киләшүллә сәрхәнса кәрәҫсә. Поэт лирики — ҫутә шаңчәкпа тулнә, хавхалануллә лирика. Анчах поэт кәслине хаваслә юрә юрлама ҫеҫ енермен. Тәван халәхән тертлә пурнәҫә, вәл тәттәмләхре асапланни поэта мән ачаранах, йывәр шухәшсенчен хәтәлма паман. Чунә күтсе ҫитнә самантра К. Иванов ҫакән евәрлә те ҫырать:

Асап килсен, хән килсен,
Шухәшласа ларатәп:
Ҫамрәк вәхәт, ыр вәхәт,
Аҫта эсә ҫухалтән?
Ҫамрәк кунсем, ыр кунсем
Иртсе кайрәҫ тәлөк пек.
Асап, хән-хур халә пур
Килчәҫ хура пәләт пек.

Поэтән таван халәхә умәнчи тивсә калама сук пысак. Пу-
рәнма пусланә вәхәтра этем ытларах сенкер те илемлә сәрә-
сене камәллатъ, тәнче те апа романтикалла вәсәве йыхарать.
Анчах та халәх урапине күләнсен, поэт пурнәсән тунтер ене-
сене те асархама пуслать, ун йывәрләхне халәхпа пәрле тусме
пикенет; халәх хуйхипе терчә-асапә ун йвәлән хуйхипе терчә-
асапә. Акә мәншән «Ватә вәрман шухәшә» халапан сыпакәнче
пессимизмла туйам пәртте сисәнмест, поэтән лирикалла геройә
пурнәс пәрәнәсәсене тәрә аспа виссе хаклатъ.

Чи малтан сьрнә савәсенчен пәринче («Высә аптранәскер-
сем») К. Иванов ситмен пурнәса пула чаваш этемә тем тәрлә
асап курнине сәнарлә үкерсе кәтартать:

Анчах, таванәм, паян
Апат лекни саварна?
Ларса хырам тәранмасть,
Мәнле шухәш шухәшлан?
Ес шыраан — тупанмасть,
Аста каяс тен паян?
— Илөп сәсә, пуртәма,
Чөнөп пәрер юлташа,
Кайәп юта, вәрлама...
Ан асанәр чаваша.

Сөрә те хресченән хәсәк, ачи-пәчи те йышлә, тара кәрәшес
тесен те, пуян таврашә түрех йышәнасшән мар. Мән тавас тен
урәх, высса вилсе ыртас мар тесен, этем тем тума та хатәр.
Пәри вәрра каять, тепри курака чәрәллек тытса снет, нумайшә
виләсә. «Высә аптранәскерсем» савва поэт юмах формиле усә
курса сьрнә: ватти каласа панине ача сак синче итлесе ларать.
Апла пулин те, савара кәтартнә ессем юмахран аякра тәнине,
кунта чаваш пурнәсән хәрүшә чәнләхне сәнласа панине эпир
усәнах куратпәр. Поэт юмах формиле каярахпа та чылай усә
курать, анчах ку вәл хәйне май ытарләх сәс пулнә. Семьери
танмарләха е социалла тәрәсмарләха питленә чух поэт хәй
шухәшне юмах е халап тумтирне тәхәнтарать. Куна әнланса
илме йывәр мар әнтә, мәншән тесен юмах-халап халәхра аня
сарәлнә. Сәмах вәсәсән сьүрекән хайлав таврашне е юмаха улах-
ра та, ушкәнпа пухәнса итлесе ларма та пит камәллә. Сак жанр
пәлтерәшә сьруллә литература вәйлах аталанайман халәхсен
сәмахләхәнче уйрамах пысак ыраән йышәннә.

«Икә хәр» хайлана К. Иванов халәх хушшинче аня сарәл-
нә сюжетпа усә курса сьрнә. Ашшә хәйән аслә хәрәнчен ый-
тать: «Мән мәнтар?» — тет. Чее те йәпәлти хәр сәмахне ененес
пулсан, ашшә киләнчи кавак лашаран мәнтарри нимән те сук.
Саван пекех, вәл каланә тәрәх, ашшә киләнчи вәллери пылан
тутли тата түшек-минтертен сәмси те урәх ним те сук. Камәлә
сьрлахнә ашшә аслә хәрне «әслә» сәмахшән сур мулне парать.
Ашшә кәсән хәрне те сак ыйтусенех парать. Аслә та түрә кә-
мәллә хәр ашшә камәлне тивәстереймест, вәл хәй шухәшне

пытармасар калать: сүт тёнчере сёр мӓнтӓр, ыйхӓ тутлӓ, алӓ сёмсе. Ашшӓ шухӓшӓпе, ку хӓртен пархатар сахал, ӓна вӓл килӓнчен хӓваласах ярать. Сапла вара, «тӓррӓн калакан тӓванне юрайман» текен ваттисен сӓмахӓ чӓна килет. Мулпа пуян-лӓхшӓн чӓнлӓха сутма кирлӓ мар текен шухӓша сирӓплетет кунта поэт. Ан тив, кӓсӓн хӓрӓ, нимсӓр тӓрса юлса, килтен тухса кайтӓр, анчах та вӓл чун-чӓрипе таса этем.

«Тимӓр тылӓ» балладӓра та поэт мораль ыйтӓвӓсенех хускатать. Семьери танмарлӓха, патриархаллӓ йӓла-йӓрке тытӓмӓн кивелнӓ енӓсене пӓрахӓслама кирлине астутаракан поэт сассн сак балладӓра татах та усӓнрах ярать. Ваттисем сӓмрӓксене (уйрӓмах кил-йышра) сӓмах чӓнме памасӓр хӓсӓрлесе усрани чӓвашра та пулнӓ.

«Тимӓр тылӓра» К. Иванов халӓх хушшинче сӓурекен юмах вариантне тепе хывать. Тимӓр тылла чӓваш хӓрарӓмӓсем юрат-мӓсӓ иккен:

Тимӓр тылӓ ӓшӓнче
Шурӓ шуйттан ларать, тет,
Тимӓр тылла тытсанах,
Шӓлӓсемпе шаккать, тет.
Кантӓр тыллас тесенех,
Сӓупне куса кӓртет, тет.
Сав сӓп кусра юлсассӓн,
Сын тухатмӓш пулатъ, тет.

Акӓ мӓншӓн юратмӓсӓ чӓваш хӓрарӓмӓсем тимӓр тылла. Сапла ӓнлантарса кӓтартнӓ хысӓн автор хӓйсен ялӓнче пулса иртнӓ пӓр ӓс сӓнчен каласа парать. Вӓсен ялӓнче пӓр карчӓкӓн тимӓр тылӓ пулнӓ-мӓн. Сак карчӓк таврара паллӓ тухатмӓш шутланнӓ.

Пурӓнӓсра сав карчӓк
Сӓмӓрттеретчӓ анчах:
Пурчӓ уӓн качака,
Икӓ сурӓх, пӓр кушак;
Чалӓш пӓрчӓ тӓрринче
Тӓманасем усратчӓ;
Тӓманасем патӓнчех
Тимӓр тылли ларатчӓ...

Йӓлтах чӓн пурнӓсра пулма пултарнӓ пек сырса кӓтартать автор: карчӓк кил-сӓрчӓ, выльӓх-чӓрлӓхӓ т. ыт. те. Сав хушӓрах сӓтсанталак вӓйне пӓханакан, тӓшмӓше ӓненекен этеме хӓраратса тӓракан асамлӓ вӓй та пур иккен балладӓра. Тимӓр тылӓ пӓрт тӓрринче тӓманасем патӓнчех пурӓнать. Тӓмана-сӓхан таврашӓ чӓваш фольклорӓнче авалтанах ырӓ мар, хура хаяр вӓйсен символӓ шутланнӓ. К. Иванов символла сӓнарсемпе «Нарспи» поэмӓпа ытти произведенийӓсенче те туллин усӓ курнӓ.

Тимӓр тылӓ хуси икӓ тӓлӓх кинӓпе пурӓнать. «Икӓ кин те лайӓх кин, иккӓшӓ те сарӓ кин»,— тет автор. Анчах та аслӓ

кинё ăна питех интереслентермест иккен, уăн ячѐ те пире кир-
лех мар, тет вăл. Ҙапла пѐрре асанса иртнѐ хыҗҗан аслă кин
балладăра тек курăнмасть те. Ҙапах та җак санар балладăна
ăнсăртран кѐмен: автора ахаль кин җеҗ мар, кѐсѐн кин кирлѐ
пулнă-мѐн. Кѐсѐн кин тенѐрен, К. Иванов халапѐсемпе балла-
дисенче пуринче те тенѐ пекех кѐсѐннин шăпи ăраскалсăр, пѐтѐм
хуйхă-инкек ун җине тиенет, час-часах кѐсѐнни тѐрѐсмарлăха
пула вилет. Поэт халахра сарăлнă юмахсене тарăн тѐпчесе пѐл-
нѐ, вѐсенче те кѐсѐннин шăпи яланах телейсѐр.

Кѐсѐн киннин, каласан,
Ячѐ уăн Чѐкеҗчѐ,
Хай те чѐкеҗ пекехчѐ,
Ытарма җук аванчѐ,
Алли җамал ѐҗ тума,
Тути җўхе чуптума.

Иăваш та ѐҗчен кинне карчăк пушшех юратмасть. Акăр
ялѐнчи тăванѐсем патне хăнана яма Чѐкеҗ карчăка виҗѐ кун
йăлăнать, виҗсѐмѐш кунне каҗпа тин, ирѐк илсе, кѐсѐн кин җула
пуҗстаранать. Сѐтпе җарса виҗѐ юсман хатѐрлет Чѐкеҗ. Юсман-
ран тѐрлѐ усал-тѐсел хăрать тенине ѐненнѐ ѐлѐк җавашсем. Чѐ-
кеҗ лаша кўлет те җула тухать. Анчах та тухатмăш карчăк хай
кинне: «Каях, курăн-ѐҗке ху кунна»,— тесе ахальтен каламан
иккен, вăл Чѐкеҗ пуҗне пѐтерме шутланă. Карчăк хай тыллине
йыхăрса илет те Чѐкеҗ хыҗҗан кăларса ярать:

«Шалт-шалт тыллăм, шалт тыллăм!
Акăр җулѐпе сик, тыллăм,
Ҙав кин патне җит, тыллăм,
Ҙав кин пуҗне җи, тыллăм!»

Виҗ хутчен тимѐр тылă, Чѐкеҗ юсманѐсен хăватне парăнса,
карчăк патне каялла сиксе таврăнать. Акă юлашки юсманне те
пăрахса хăварнă ѐнтѐ карчăк кинѐ. Юсмансем, асамлă та шан-
чăклăскерсем, Чѐкеҗе пѐрре җеҗ мар җалчѐҗ, анчах тăван аппă-
шѐсемпе пичѐшѐ җалмарѐҗ җав ăна, җѐрле җўрен хăна җук тесе,
килне кѐртмерѐҗ. Чѐкеҗ, тухатмăш карчăк килѐнче терт-хѐнпе
пуранса, мѐн тери тунсăхласа җитнѐччѐ пуль аппăшѐсемпе пич-
чѐшне...

Аслăк җине хăпарса пытаннă Чѐкеҗѐн пуҗне тимѐр тылă
җиет. Вулакан туять: карчăк тимѐр тылли мар, ытларах аппă-
шѐсемпе пичѐшѐ айăплă Чѐкеҗ вилнишѐн, тешѐн автор. Ҙѐрле
вѐсенчен пѐри те пулин хапхине уҗса кѐртнѐ пулсассан, Чѐкеҗ
сывах юлнă пулѐччѐ. Автор гуманизм моралѐпе җыханнă тѐп
ыйтусене (җынлăх, тăванлăх, пѐрне-пѐри хисеплесси т. ыт. те)
җивѐччѐн лартать.

Жанр хайевѐрлѐхѐпе «Тимѐр тылă» романтизмла искусствă-
ра палăрнă балладăсене (сăмахран, В. А. Жуковскипе
А. С. Пушкинăн, М. Ю. Лермонтовăн балладисене) җывăх. Ти-
мѐр тылă, тухатмăш, юсман тата ытти асамлă вайсем реализм-

хурланма сълтавё пысак. Эпир, Акър ялёнчи сёрлехи ёссене ирхине пёлсен, пушшех чән вырәнне йышанатпър. Автор теллевё арман хушин төшмешлехне катартса парасси мар. Баллада пётёмпех хурлахлай кевёпе ёнерённе, унан пёр-пётёмешле кеввинче кулаш валли сълтав та, вырән та сук. Ку въл — ыра та сута вайән хаяр вая пула килсе тухакан трагедийё. Пётёмлетсе каласаң, К. Иванов балладара чән пурнаса үкерсе катартаты, анчах та сакя въл — автор фантазийёпе сълтавланса улшанна, романтизмла искусство законёсене шута илсе үкерённе пурнаса чәнләхе.

Балладара автор анлән уса курна романтизм сәрёсемпе уйрам мелёсем аңсартран килсе тухнаскерсем мар. Эпир сак произведенири ёссене усал-тёселпе хура-хаяр вай символёсем пёр чәрмавсарах хутшаннини палартначчё ёнтё. Балладан төп конфликчё те сав вайсемпе ыра вайсем хушшинчи керешупе сыханна. Самахран, тухатмайш карчакпа Чёкез хушшинче мёнле те пулин пёрпеклех пур-и? Сук, пулма та пултараймасть. Кусем контраст йёркипе калапланя хире-хирёсле санарсем. Сёр синче вёсем юнашар пуранма пултараймассё. Мёншён-ха карчак чәннипех те Чёкез пек эреветлё-теветлё сара кинне юратмасть? Куна автор та татса калаймасть: ыра камалла, ёсчен, таса чунла пулнашан ахар.

«Талах арәм» балладара К. Иванов юмах поэтикин майёмелёсемпе ытларах уса кураты. Баллада пусламашё юмах пусламашне сывах.

Юмах юпа тәрринче,
Хам урхамах сийёнче.
Вёссе-вёссе антәм та
Килтём-тухрам саканта
Асла вәрса хушшине,
Икё халах вәрсна сёре.

Ёсsem те кунта юмахри евёр пулса иртессё. Мён кураты-ха вәрса хирне аңсартран килсе тухна халапса? Сичё чаваш пёртаван ташманпа сапасассё иккен. Паттәррән сапасассё чавашсем хаяр ташманпа, йёри-тавра вәрса шавё керлет. Саканта пёр кун пуранса вәрса хирне сананя хыссан халапса урхамахне туртса яраты те сёсенхире пырса тухаты. Хунямашё хайён сичё кинёпе ирех тыра вырма тухна иккен. «Сичё таван ют сёрте, арәмёсем сак хирте». Сичё кин юрласах тыра вырассё, анчах карчакан темшён ашё сунаты, тата въл ывансах ситет. Ытла ашё суннипе въл урапа патне каяты те сапла каласа сичё кашак ывататы:

Пулёх, катарт төрөсне,
Кашак, кала чәннини:
Хаш кин юнла кашакла —
Пётнё унан упашки.

Кёсен кинён кашакё юнпа тулса лараты, карчак ашё аң-

сӓртран ҫунман иккен. Акӓ йӓре-йӓре вӓрҫӓ хирӓ еннелле ута-
кан кӓҫӓн кин аслӓ пичӓҫшне курать:

Пичем, пичем, шӓллунне
Курмаран-ши вилине?
— Куртӓм-ӓҫке курасса:
Ларать ҫӓл ту курӓнса,
ҫӓл ту ҫинче пӓрт ларать,
Унта шӓллӓм ҫывӓрӓть.
Тимӓр кӓвак лашичӓ,
Лаши тирӓ айӓнче,
Шурӓ тутӓр пит ҫинче,
Симӓс тукмак аллинче.

Каллех йӓре-йӓре малалла утать кӓҫӓн кин. Акӓ тепӓр пич-
ӓҫшне тӓл пулать вӓл, унтан — теприне. Вӓсем те шӓллӓ ҫӓллӓ
ту ҫинчи пӓртре ҫывӓрӓть тесе каласа яраҫҫӓ кинне. Утсан-ут-
сан тинех хайхи ҫӓллӓ ту тухса тӓрӓть ун куҫӓ умне. «Тӓтре
ҫӓрет шураҫса, ҫӓлӓ ту тавра яванса». Хӓвел те савӓнмасть,
хай ҫутинчен вӓтӓннӓн пӓлӓт айне пытанӓть.

ҫил тухать те ҫил каять,
Хурлӓхлӓ юрӓ юрлать.
ҫӓлӓ тӓвӓн тӓлӓпе
ҫӓхан карать ҫаварне,
Хӓйӓн ҫивӓчӓ сӓмсипе
Апат пурне сиснипе.
Ту тӓрринче пӓрт ларать,
Чаваш хытӓ ҫывӓрӓть.

«Кун килет те кун irtет,— чӓваш хытӓ ҫывӓрӓть». Текех
ӓнтӓ вӓл вӓранаймӓ, арӓмӓ темле ыталаса йӓрсен те. Виҫӓ кун
ӓрленсе макӓрнӓ хыҫҫӓн кӓҫӓн кин улӓшки ҫӓҫӓн виҫӓ ылтӓн
пӓрчипе ҫакӓнса вилет. ҫак хурлӓхлӓ ӓҫ пулса irtнине мӓн
пуҫламӓшӓнчен веҫне ҫитичченех хӓй куҫӓпе курса тӓнӓ халап-
ҫӓ сӓмахне юмах формипе веҫлет:

ӓпӓ те вара хурланса,
Икӓ чуна асӓнса,
Урхама ырттартӓм,
Чӓклерӓм те хӓвартӓм.

«Тимӓр тылӓпа» танлаштарса пӓхсан, «Тӓлӓх арӓм» балла-
дӓра юмах форми ытларах палӓрса тӓрӓть. Чӓнах та, веҫенче
иккӓшӓнче те автор хӓй курни-илтнине пӓрремӓш сӓпатран ка-
таса парать. «Тӓлӓх арӓм» балладӓра автор вулакана ӓненте-
ресшӓн питех тӓрӓшмасть. Аҫта пулса irtеҫҫӓ-ха, сӓмахран,
кунти ӓҫсем? Балладӓри лару-тӓрусен вӓхӓчӓ те, ыряне те
паллӓ мар. Апсӓртран пырса тухать халапҫӓ вӓрҫӓ хирне. Кун
хыҫҫӓн асамлӓ юмахри пек ним мар ҫичӓ кинпе веҫеп хунямӓ-
шӓ тырӓ ыракан ҫеҫенхире ҫитсе тухать вӓл. Вулакан курать:
автор детальсемпе фактсене суйланӓ чухне ытлашши уясах
тӓмасть. Юлашкинчен халапҫӓ каллех вӓрҫӓ хирне ҫитет. ӓҫсем

а́ста-а́ста пулса иртни те, төрлөрен лару-тáру та чáн-чáн юма-ха аса илтереççе. Кунсáр пуçне, юмахри анлá сарáлнá хиссепе «сиччөпе» усá курать автор. Каллех телейсёрри, яланхи пекех, кёçен кин. Мёншён-ха кёçенни телейсёр? Мёнле ўкерсе кáртартать-ха автор çак сáнара? Чáн та, ун сáн-пичё те, кáмáлэ те сиелтен пáхнипех палáрмаççе. Чёкеç вара чáннипех чёкеç пекчё. Кёçен кинён кáмáлэпе чун-чёри вáртáнлáхне шалтан усса кáртартать автор. Кашáкё юнпа тулнá хыççáн пёлет ёнтё çак кин хайён юратнá мáшáрё вилнине. Кун пирки иккёлен-мест пулин те, çапах вáл, упáшки виллине те пулин тупса, унпа сывпуллашса, ўтне çёре чикме васкать. Аслá пиччёшне тёл пулсан вáл: «Курмарáн-а шáллуна?» — тесе ыйтмасть,— «Шáллунне курмарáн-и виллине?» — тет. Инçетре выртать-и ун вилнё мáшáрё е сывáхра-и, áна вáл нурпёр тупса тирпейлесе пытарё. Темйе кун хушши йёре-йёре утнá хыççáн кёçен кин тупать мáшáрён ўтне. Тирпейлесе пытармалла та киле таврáнмалла пек çеç ёнтё. Анчак та тáлáх арáм çутá тенчери пёртен-пёр сывáх та хаклá çынсáр, упáшкисёр текех пурáнма пултараймасть. Вáл хáй те çакáнса вилет. Нарспи те çаплах тáвать: Сетнерпе пурáнма пamarёç, маншáн çут тёнче хавас мар тесе, хáй çине алá хурать. К. Иванов геройёсем пурте максималистсем, вёсен çурма вице çук: е пётөмпех, е ним те кирлё мар.

Кёçен кин сáнарё чáваш халáх фольклорёнчи чи çутá сáнар-сене сывáх. Вáл юратура шанчáклá, вилессе те мáшáрне чун-чөрипе парáнса, шанчáка тўрре кáларса вилет. Кил-йыш чысне нимрен те сўле хурать.

Çичё паттáр юмахри паттáрсене питех те сывáх. Икё халáх, тет автор, вёсенчен пёри чáвашсем, тепри — вёсен тáшманёсем. Балладáна, паллах, 1905 çулхи вáрçá көрешёвё сáрхáнса кёни сисёнет. Ансáртран мар вáл дневникёнче: «вáрçá хáрушá япала» тесе çырса хунá. Апла пулин те, К. Иванов авалтанпах халáхра упрáннá юмах сюжечёпе усá курнá²¹. Чáвашсем балладáра пáшал-тупá таврашёпе мар, чукмар-сáнáпа, урхамахпа çеç хёç-пáшалланнá-ха. Балладáри ёçсем героикáлла эпосри паттáрсен чаплá ёçсене аса илтереççе.

К. Иванов балладáна çичё сыпáклá силлабикáн çамáл ви-çипе çырнá. Поэт áсталахё йёрке вёçёсене мáшáрлá тата хёрес-лё рифмáланинче те, вёсене килёшўллё улáштарса пынинче те яр-усçáн курáнать.

Романтизм мелёсемпе К. Иванов «Шуйттан чури» ятлá сá-вáлла трагедийёнче уйрáмах туллин усá курнá. Автор траге-дие çырсах пётөреймен пулин те, унáн төп конфликчё усçáнах курáнать:

Çакá çутá тёнчере
 Вáйли çук та этемрен:
 Шывсем çинче, сёр çинче
 Хуса пулса вáл тáрать.
 Анчак вáйлá этем те
 Хáй тёнчине пáхáнать.

Уқсапала эрехех
Ҷынна асран каларать,—

тенёччэ поэт «Нарспи» поэмара. «Шуйттан чури» трагеди умён эпиграф вырәнне асәннә йёркесене лартни питё вырәнлә пулнә пулөччэ. Шәпах җав философилле шухәша уҗса парас телле лартнә та поэт трагедире. Этем вайлә, ас-танлә, вәл җутҗанта-ләка пәхәнтарать, анчах К. Иванов җав трагедие җырнә чухне, паллах, А. С. Пушкинән «рыцарьле трагедийёсене» те, Шекспир трагедийёсене те, Гетен «Фаустне» те асра тытнә. К. Иванов трагедире җынна ухмаха кәларакан туртәма — җәткәнләха, җак туйәмән ирсёрлөхне шалтан уҗса парать.

Икё пёртәван, пиччөшөпе шәллө, вәрҗә хирёнче җүрөҗсө. Анчах кунта алла хөспәшал тытса тәван җөршыва хўтөлеме килмен вөсем. Вилнө е аманнә җынсен көҗийи-хутаҗөсене ухтарса, вөсен пурләхне җаратса пуйма шухәш тытнә иккен җак икё пёртәван. Вөсен төп телле вө шәллөн монологөнче уҗҗән курәнать. Җәткәнләхән виҗи те, чикки те җук мөн. «Җынна йөртсе-макәртса пуҗтартәмәр пуянләх», тет көҗөнни. Анчах вөсем кунпа җырлахман иккен. Ывәлөсем вәрҗәра вилнисене җаратма шухәш тытнине пөлсөн, вөсен амәшө йөре-йөре урайөнче йәваланать. Юлашкинчен вәл ўкөте көмен ывәлөсен пуҗөсем җине ылхан кустарать.

Арәм ячө ўлесе,
Тәләх юласса сиссе:
«Ан кай, ан кай, пөтетөн,
Чуну ўкө тамәка...»
Анчах әпө апа та
Итлемерәм җапах та.
Ман шухәшра уҗса җөҗ
Йәлтәртатса тәратчө.

Чөререн ўкөнөт көҗөнни, анчах халь кая юлнә ёнтө. Уҗшәнах пиччөшө шәллөне кәкәрөнчен сәнәпа чикет, лөшөн ўчө хулен сивөнсе пырать.

Этем уҗсапа пуянләха җәткәнла юратнине пула чунне шуйттана сутнине, вәл җынләхне пачах җухатса ухмаха тухнине К. Иванов пиччөшөн шәпи урлә лайәх кәтартса парать. Акә шәллөн уҗҗине туртса илме пиччөшне шуйттан җине-җинөх хөтөртөт, анчах лөшө хәю җитереймест-ха:

Ухмах җыннән куҗөсем
Йәлтәр-ялтәр җунаҗсө,
Хутаҗ җине пәхнә та
Хутаҗ патне туртәнать.

Уҗсәр пуҗне, урәх ним те курмасть ёнтө халь этем, уҗса куҗпәвәшөнчен ниөпле те хәтәлаймасть. Ку чәннипөх те трагедилле лару-тәру. Юлашкинчен асран тухас патнөх җитнө пиччөшө шәллөне вөлөрет те ун уҗҗине илнөпе савәнса ташша пырать. Акә ёнтө этемөн ёмөчө тулчө темелле: «Мана мөн пит

кирлѣччѣ? Укѣса, укѣса,— акѣ вѣл!» Ылтѣн-кѣмѣл љурт лартма, пинѣ-пинѣпе выльѣх-чѣрлѣх тытма ѣмѣтленет халь ѣтем. Халь ун пурте љителѣклѣ. Анчах та љак самантра юман хыљенчен шуйттан ахѣрса сиксе тухать, вѣл та ѣтемпе пѣрле ташша ярать.

Ухмах љынна курѣнми
Е ыталать аллипе,
Е чуптѣвать тутине,
Шуйттан чури тиейсе.

Килелле пуљтарѣнма љѣс пикеннѣччѣ ѣмѣтпе љунатланнѣ ѣтем, љав самантра вѣл љултен темле сасѣ илтет. Хѣрушла та ирсѣр ѣљ туса хуни љинчен аљрхаттарать иккен ѣтеме пирѣшти. љулти сасса илтсенех, пиччѣшѣ, тѣнне љухатса, љѣре йѣванать.

Трагедие пољт вѣљлеймен, љавѣнпа та вѣл малалла мѣнле йѣрпе аталанма пултарнине татсах калама хѣн. Произведенире тѣп конфликта уљса пама, унти характерсене малалла аталантарма мѣнле майсемпе уљѣ курнѣ пулѣччѣ-ши пољт?

љакна љирѣппѣнех калама пулатъ: сюжет аталанѣвне љѣнѣ љанарсем кѣртмесен, трагедие малалла тѣсма май килмен пулѣччѣ. Халлѣхе пѣрремѣш пайри ѣссене хутшѣнакан тѣп геройсем — пиччѣшѣпе шѣллѣ — иккѣш те вилељљѣ. Чѣн та, пиччѣшѣ шѣллѣне вѣлернѣ хыљљан љывѣ юлнѣ пек курѣнать, анчах та курѣнать љѣс. Мѣншѣн тесен, автор палѣртнѣ тѣрѣх, љак ѣтем ѣнтѣ халь хура хаяр вѣй тыткѣнѣнче пурѣнма пуљлатъ. ѣтем ухмаха ернѣ хыљљан трагедилле лару-тѣру сивѣнме пуљлатъ. ѣтем, љывѣ юлас пулсан та, ѣмѣр-ѣмѣр асапланса, ѣкѣнсе пурѣнѣ: вѣл шалти килѣшѣлѣхе яланлѣхах љухатнѣ.

К. Иванов произведенийѣсен конфликчѣ яланах љивѣч. «Тимѣр тылѣра» та љаплахчѣ, аппѣшѣсемпе пиччѣшѣн чунљрлѣхне пула мѣскѣн Чѣкељ вилет. Ют љынсем мар, љывѣх тѣвансем те пѣр-пѣрине ѣнланмаљљѣ е пѣрне-пѣри вѣлерељљѣ те. љакна автор пур произведенире те тенѣ пекех пусѣм тусах кѣтартать. љынна љын хисеплемесѣссѣн, чун тасалѣхѣпе љынлѣха упрамасѣссѣн, ѣтемлѣх аталанма пултараймаљъ, љынсен хутшѣнѣвѣсенче килѣшѣлѣх пулма пултараймаљъ. Гуманизм, пољт шухѣшѣпе,— ѣтемлѣхе, общество аталанѣвне тѣрѣс љулпа илсе пыма пулѣшакан сиплѣхлѣ ѣмел. љѣмах май каласан, Л. Н. Толстой та общество прогресѣн пуласлѣхне љынра хѣйѣнче курнѣ, ѣтем хѣйне хѣй воспитани парса пынипе, мораль тѣлѣшѣнчен љѣнелсе-аталансах пынипе љыхѣнтарнѣ. Пѣр љѣмахпа каласан, љакѣ ѣнтѣ вѣл љутѣлѣх литературин тѣп принципѣ шутланать. Анљартран мар ѣнтѣ К. Иванов хѣй хѣйлавѣсен никѣсне моральпе љыхѣннѣ хирѣљѣсене хывать. Халѣха љутта кѣларасси, ун ѣс-тѣнне вѣратасси, ялхуљалѣх ѣљсѣсемпе љыхѣннѣ пѣлѣсем парасси пѣрремѣш революци љулѣсенче те тѣп ытгусенчен пѣри шутланнѣ, мѣншѣн тесен, љав ѣљ хатѣрлесе љитермесѣр, ѣљљыннисене революцие хутшѣнтарма та май килмен пулѣччѣ. ѣтем ѣс-тѣнѣ, унѣн чун-чѣрин

пуянлăхĕ — чи пысăк тўре, вăлах — этемлĕхе малалла туртакан тĕп вайсенчен пĕри. Апла пулсан, литература тивĕçĕ — этеме гуманизм принципĕсене аша хывса вĕсемпе кашни утăмах виçсе пурăнма вĕрентесси. Шăп та лăп çак тĕллевĕ пăхăнса, К. Иванов этеме ун чун-чĕри яр уççăн курăнакан лару-тăрусенче ўкерсе кăтаратать. Урăхла каласан, поэт романтизм поэтикпе те анлă усă курать. «Шуйттан чури» трагедире, ытти балладăсенчи пекех, асамлă вай пулăмĕсем те çынсен пурнăçĕпе тўреммен хутшăнаççĕ, вĕсен шăпине те татса параççĕ. Кунта шуйттан та, пирĕшти те т. ыт. те пур. Паллах, çак асамлă вайсем, халăх сăмахлăхĕн поэтикинче те час-часах тĕл пулаççĕ. Анчах та К. Иванов произведенийĕсен контекстĕнче вĕсем илемлĕх мелĕн сўллĕ шайне çĕкленнĕ, вĕсем литературăра çеç тивĕçлĕ пахалăхпа уйрăлса тăраççĕ. Çутçанталăкăн тĕрлĕрен пулăмĕсем те трагедире çынсен хуйхи-суйхипе шухăш-камăльне палăртаççĕ. Акă пĕр тĕслĕх çеç илер. Ансăр пулса ўкекен пичĕшĕн савăнăçне çутçанталăк акă епле хаяррăн сивлет:

Сасартăках çил тухать,
Тухса кĕрлесе каять,
Пĕтĕм çĕре кисретсе,
Аçа шартлатса ярать.

Çакăнтах шуйттан алхасать, ахăрсамана пуçланнă тейĕн. К. Ивановăн пĕтĕм пултарулăхне поэтики енчен пĕтĕмешле илсе тапаштарса тишкерсе тухсан, кашни произведенирех тĕл пулаккан символсене, асамлă вайсене тата этем драмине туякан, аяланакан çутçанталăк пулăмĕсене асăрхамасăр иртме çук. Поэт произведенийĕсен конфликтне тимлĕрех сăнасан, çак шухăша çирĕплетме йывăрах мар. Ку енчен пăхсан, «Нарспи» поэма та К. Ивановăн ытти произведенийĕсенчен пĕртте уйрăм тăмасть.

«Нарспи» — К. Иванов пултарулăхĕнче калăпăшĕпе те, содержанийĕпе те чи пысăк лиро-эпикăлла произведени. Ана поэма мар, трагеди тесен, тĕрĕсрех те пулмалла-и, тен. Поэмăра чăннипех те трагедилле характерсемпе лару-тăру нумай. Мĕн çинче никĕсленет-ха унăн тĕп конфликтĕ? Çак хирĕçулĕх К. Иванов пултарулăхĕшĕн çĕнĕ япала мар. Поэмăра ўкерĕннĕ сăнарсем, вĕсем хушшинчи конфликт поэтан балладисенче те вайлă палăрса çитнĕчĕ. Халĕ ĕнтĕ автор, вĕсенче каланă тĕп шухăшсене пĕтĕстерсе, чăваш пурнăçĕн энциклопедине анлă пир çине ўкерет. Чăваш поэчĕ, чăн-чăн художник куçĕпе пăхса, çакна асăрханă: Европăра, пĕтĕм Раççейре аталансах пыраккан капитализмла хутшăнусем чăваш хули-ялĕнче те сарăла пуçланă, çĕршер çул хушши патриархалла йăла-йĕрке çинче никĕсленсе тăнă «тўлек» пурнăç вĕсен витĕмне пула тĕпренех улшăнма тытăннă. Çак улшăнусен тĕп палли — укçа-тенкĕпе ылтăн нимрен те ытларах хаклаңса кайнинче курăннă. Капитализм моралĕ мулшăн тус-таванне, сывăх çыннине вĕлереkene те тўр-

ре каларать; ылтӑн пулсан, пурте пулать, укҫапа танлаштарсан, ҫынлӑх, чун пуянлӑхӗ, юрату тенисем ним те мар. «Нарспи» поэмӑра аслӑ гуманист шӑпах мул тӗнчин ҫынсӑрлӑхӗпе чунсӑрлӑхне, вӑл этемрен ним мар ылтӑн чури туса хума пултарнин витӗмлӗ кӑтартса парать те ӗнтӗ. Тӱрех калас пулать, поэма ял пурнӑҫӗнчи классен хирӗҫӱлӗхне шалтан уҫса парса социалла танмарлӑха сивлет пулин те, унта историлле малашлӑха тарӑн ӑнкарса илсе Сетнерпе Нарспин тата ялти чухӑнсен кӗрешӗвне революци ҫулӗпе ҫыхӑнтарса сӑнлани палӑрмасть. Анчах ҫакна К. Иванов пултарулаӑхӗн вӑйсӑрлӑхӗпе ҫеҫ ҫыхӑнтарни тӗрӗс мар пулӗччӗ, мӗншӗн тесен кунта чи малтанах поэт тавракурӑмӗпе ун пултарулаӑхӗн хӑйевӗрлӗхне тата вӑл вӑхӑтри ҫаваш литератури аталанӑвӗн шайне асра тытас пулать.

Нарспипе Сетнерӗн телейсӗр юратӑвӗ арканнин сӑлтавӗ мӗнре-ха? Паллах, социалла танмарлӑхра. Ҫакна Сетнер самахӗсенче те уҫӑнах курма пулать:

Ах, телейӗм ҫук-тӑр ҫав,
 Аҫу-аннӗ пит пуян!
 Хӑйсен пуянлӑхӗпе
 Пӑрӑнаҫҫӗ ҫук ҫынран.

Чӑнах та, ҫӗрме пуян Михетер кӗрӱ тума хӑй пек пуяна ҫеҫ суйласа илме пултарать. Сетнер пек хура пӑртре пурӑнакан чухӑнпа вӑл ӗмӗрне те тӑванлашма килӗшес ҫук. «Сетнер, йытӑ, кӗҫсе пит, пуян хӗрне ан хапсӑн!» — тет Михетерӗн карчӑкӗ те.

Хулапа чукун ҫул таврашӗнчен иҫетре, вӑрман варринче пытана ларакан ҫаваш ялӗ тулашри тӗнчепе пит вӑр-вар хутшӑнни сисӗнмест пулин те, Михетер Силпире анчах мар, таврари ялсенче те хӑй чапне сарнӑ. Ял пуянӗн «сурчӗ хула пек, кӗрсен витӗр тухма ҫук».

Хуралтисен тӑррине
 Чӑх-чӗп вӗҫсе ҫитме ҫук,
 Картиш тулли япала
 Купаланса ыртаҫҫӗ,
 Кӗлет тулли тыррисем
 Тӑкӑнас пек тӑраҫҫӗ.
 Урхамах пек лашисем
 Утӑ-сӗлӗ ҫиеҫҫӗ,
 Унӑн ыльӑх-чӗрлӗхсем
 Пичӗке пек ҫӳреҫҫӗ.

Тивӗҫлипех мухтанать иккен Михетер хӑй пуянлӑхӗпе. Ҫӗрме пуян шухӑшӗпе, мул пулсан, пурте пулать, кун пирки унра иккӗленӱ пулма пултараймасть. Поэмӑра ҫакӑ палла мар, ашшӗ-амӑшӗсенчене илсе юлнӑ-ши Михетер пуянлӑхне е хӑй вӑйӗпе пухнӑ-ши? Хӑй те ӗҫчен вӑл, чӑнах та, куна туй кӱмине хӑех

юсани те җирәпләтсе парать. Анчах та җичә тарҗа-тәрҗә те ты-
татъ ёнтә Михетер кил-җуртәнче, җынсен тарәпе те хушсах пы-
ратъ вәл пуянләхне. Епле пулсан та, Михетер укҗа-тенкәпе мул
вәйне шанатъ тата җак шанҗака мән виличченех упрать. Мул
җумне мул хушас шухәшпа Михетер пәртен-пәр хәрне пуян та
ватә Тәхтамана качча пама җураҗса хурать. Хушәлқари җак
пуянпа мәшәрлансан хәрә те теләйлә пуласса шанатъ Михетер.
Җывхарса килекен туя ял-йышсем те тўсеймесәр кәтеҗҗә:

Икә пуян пәрлешсен,
Шеп те пулә туй! — теҗҗә.

Анчах Нарспин чун юратнә савнийә Сетнер пур-җке. Савнә
җынпа пәрлешсе, теләйлә пурнәҗ тума ёмәтленнәччә вәл. Чәнах
та, ашшә Нарспи юрататъ ёнтә, уншән тем тума та хатәр. Тем
тәрлә илемлә җипуҗ та тата ытти те җителәклех Нарспин. Пәхса
тәранаймасть ашшә куҗ пек тулли хәрә җине. Апла пулин те,
пәр япалана җеҗ асра тытмасть Михетер: Нарспин, тулаш иле-
мәсәр пуҗне, ирәке әнтәлакан чунә те пур-мән. Паллах, каярах-
па Нарспи Тәхтаманән мулне хирәҗ хәйән пәртен-пәр хеҗ-пә-
шалне — чун пуянләхне сулмаклән та мәнаҗлән кәларса тәрат-
сан, нумайәшә асәрхеҗ-ха җак херте ирәкләх кәрешүҗин чәри
тапнине. Халләхе Нарспи хәй Сетнере юратни җинчен те ашшә-
не пәлтерме хәйямасть. Җук, пәртте витерессән туйәнмасть аш-
шән чәрине Нарспи үкәтлевә. Кәшт та пулин тәхтама җеҗ ыт-
татъ Нарспи ашшә-амәшне, анчах та үкәтлени кәләхах.

Атте-анне үстерчә,
Хәрне итлес темерә,
Каччи пуян тенипе
Хәрин чунне пәлмерә.

Ашшә-амәшә итлемерә пулсан, савнә Сетнерә пуләшә-ши
Нарспи җичә ют хапсәнәвне сирме? Акә ёнтә паян каҗпа
Нарспи туйә лармалла.

Тәшман ытла хаяр, тет,
Епле унтан хәтәлас?
Сетнер, Сетнер, кала-ха,
Аҗта каяс, мән тәвас?

Сетнер те нимех те тума пултараяс җук кунта. Тәшмана
пәтерме икә вәйлә алли пур, анчах пурпәр «унтан усал тәнче
пур», тет вәл. Усал тәнче — мул тәнчи ёнтә вәл, Михетерпе Тәх-
таман пек пусмәрҗасене хўтәлекен тәнче. Апла пулсан, әна хи-
рәҗ тәни усәсәр, ку — Донкихотла хәтланни пуләччә. Җапах та
Нарспипе Сетнер җак танмар кәрешәве паттәррән җәкленеҗҗә.
Вәсен хеҗ-пәшалә мулпа укҗа-тенкә мар, йәпәлтатса юрама
пәлни те җук икә җамрәкәй. Чун пуянләхә, кәвар пек вәри юра-
ту, җынләх, әтем чысәпе тивәҗә — акә епле хәватлә хеҗ-пәшал
Нарспипе Сетнер аллинче. Михетерпе Тәхтаман йәнәшнә

иккен: вёсен җаксене нимле мулпа та сутан илме е җентерме җук.

Поэман конфликтчө хёрсе пынаҗсемён сапайла та лапка Нарспире телёнмелле вай-хават, иксёлми хевте тапса тани паларма пуслать. Акә юлашки каҗ Нарспипе Сетнер вайя тухна, савиние юта илсе кайиччен вёсем пёр-пёрне курса юласан.

Сетнер тарать җавантах,
Пушне усса хуйхарса.
Сарә хөрөн куҗенчен
Анать куҗсулө юкса.

Вайя салансан, Нарспипе Сетнер иккөш пёрлех каяҗсө. Төпёр кунне ирхине Силпире хыпар саралать: Нарспи җёрле Сетнерпе таҗта тарса кайна иккен. Паллах, инҗех тарайман ёнтө вёсем, җывахри вайман ытамөнче пытанна икө җамрак вахятлаха. Часах вёсене «матур шапәрҗапа» «икө пуса каччи» тытса килеҗсө.

Ашшө-амашён ирёкөнчен тухайманни, ваттисене хисеплени Нарспипе талласа таратчө пулсан, халь хөр анланчө ёнтө вёсен юротаё мёне танине.

Эй, аннеҗём, аннеҗём,
Мана җуҗрен ан сөтөр,
Мана апла вёрентсе,
Манран ыра ан кётөр.

Этем выльах мар-җе-ха, ун чысне сутан илеймён — акә мён пирки хыттан асархаттарать Нарспи хай амашне. Сетнер те урса кайна Михетере: «Эсө, мана хөнесе, кёлрен вутә тавас җук!» — тет. Җук, ваттисен чунө хытна-мён, вёсем икө җамракан каймадне анланаймаҗсө, анланасан та мар. Апла пулсан, вёсене үкөтлени усасар, вёсемпе хайюллаан көрешмелле. Халь ёнтө хайне ирёксөрех качча пачөҗ пулин те, Нарспи татах та хайрушанрах асархаттарать:

Эй, аттеҗём, аннеҗём,
Мёншөн җирөр хөр пушне,
Мёншөн патар хөрөре
җичө ютан алине?
Эй, качамҗам, Тәхтаман,
Манпа ыра кураҗ җук,
Эпө, чунам пөтсен те,
Санпа пөрле пулаҗ җук!

Кунта ёнтө халь ашшө-амаш самахёнчен иртеймен йаваш хёртен ним те юлман, Нарспи вёсене халь айяплать («мөншең җирөр хөр пуҗне?»). Автор та хай шухашне пөтөмлетсе җапла калать:

Нарспи кайрө ют җөре,
Сетнер юлчө калахах.
Ашшө җирө хай хөрнех.
Таван җирө таванах.

«Таван сирё таванах» тенё шухайша К. Иванов «Тимёр тыл» балладапа «Шуйттан чури» трагедире те уцсанах илтёмелле каланаччё. Автор мёншён сак шухайша сине-синех пусам туса калани палла ёнтё: сынлах, таванлах, туслых тенисем нухратпа мулран хакларах тарацсё. Поэта чи малтан мораль ыйтавёсем канас памацсё.

Тайтаманпа пурпёр пуранмастай тесе, Нарспи ахаль каламан-мён: вёл вата упайски асаплантарнинне чатса пураниччен хам вилем пёреххут тесе шухайшлать. Анчах савантах вёл шухайша парайшлать:

Сук, пусам сийиччен
Тайшманаме пётерем,
Асапланса тусиччен
Тайтамана... вёлерем.

Ака тинех ёнтё Нарспи тискер тайшманёнчен хайталчё, вёл савна Сетнерён хура пуртне тарса ситрё. Икё сывах чун шайкалтатса калацассё, кунтах Сетнер амашё, хёртсурт пек шайскер, вёсем калацнинне итлесе ларать. Сав хушара Михетерпе карчакё алакран килсе керёсё.

Поэман сюжетне саканпа вёслеме те май килнё пулна-и, тен? Телейлё вёсленекен пёр-пёр романа аса илтернё пулеччё вёл. Чанах та, Нарспи, тем терлё хён-хурпа асап туссе, хаяр тайшманне пётерсе, савнипе пёрлешрё ёнтё. Пуранёс-и, тен, икё самрак хулен хура пуртре те. Сетнерён алли мён ачаранпах ёспе пишнё, Нарспи те, пуян сын хёрё пулсан та, ёсрен пёрте ютшаймасть. Сак тулли ача-пача суратса устерсен, ялти нумай сынран кая пуранмеччёс вёсем. Тен, ашшё-амашё те, ним тума аптраса, Нарспи чухан керуше пехиллёс, ун пеки час-часах пулканан чавашра. Анчах та автор сакна лайах анланн: сюжет аталанавне малалла сак йёрпе яни типля характерсен логикине пясни пулеччё. Хивре сюжет малалла та трагедилле характерсен еккипех аталанать.

Лайланчёс-ши ёнтё халь Михетерпе карчакё, килешрёс-ши вёсем хайсен телейсёр шайпипе? Сук, вёсем Нарспи хайсемпе пёрле килне илсе каяс шухайша килнё иккен. Михетерпе карчакё хёрё аса кёнё пуль тесе шуланаччё, апла мар иккен. Михетер халь те Нарспи чунне анланмасть-ха:

Мён ситмерё-ши сана,
Мён ситмерё тенчере?
Мёншён, хёрём, мён пуртан,
Юрататан Сетнере?
Пуян хёрё пусупа
Мёншён сапла хайлантан?
Емёр курман намаса
Ват пусаме катартран?

Нарспи те хай шухайшне пёртте улаштарман-мён: «Пуянлайх-ра анчах мар, ыр курасси сыннинче»,— тет вёл ашшёне. Вёсем

хушшинчи хёрў конфликт ним чухлэ те «сивёнмен», сёвөрёлмен иккен, Михетерпе карчакё яланхи пекех укса вайне шанасцё. Вёсен шухашёпе, мулла ял сыннисен саварне хуплама та пулать. «Тепрер каччя тупапар яту сёрсех кайиччен»,— теццё вёсем хёрне. Анчах Нарспи: Сетнере кёрў тума килёшмесен, унпа пехиллемесен, «эпё сирён хёрёр мар», тет. Ку ёнтё Нарспин юлашки татаклё сáмахё. Сук, Михетерпе карчакё вилсен те Сетнере кёрў тума килёшес сук. Вёсем хёрне ылханса тухса каяццё:

Пётёр, типёр саканта,
Типёр хара́к турат пек!
Шамма́р-шакка́р сёриччен
Асапланар йыта́ пек!

Поэмáн трагедилле вёсё вулаканшáн кётмен-туман сёртен савра́нса тухна́ япала мар. Автор темице тёлте те тóррөнех каланаччё: «Ашшё-амáш ухмаххи сирё хёрён пушне». Нарспипе Сетнер мён-мён тóссе ирттермерёс-ши, хайсен таса юратáвёпе этем чысне хóтёлесе? Вёсен пусё синче, тискер саманапа мулса́р пушне, кивелнё, патриархалла йáла-йёрке тата ял сыннисен сáмахё те шеллевсёр пусарса тáчёс. Йывáр, тóсме сук йывáр пулчё вёсене сак тан мар кёрешóре этем чысне упраса хáварма. Малта пыраканнисене яланах йывáр, анчах вёсем хысцáн ыттисем пиншерён сёкленесцё. Нарспипе Сетнер вилесцё. Сапах та Сетнер а́нсáртран вилмест-ши? Сук, кунта герой мёнле вилни тёпре тáмасть, вáл ура́хла та ку́с хупма пултарёччё. Поэмáри тёп хирёсóлэхён төввине салтма ура́хла май килмен; Сетнерён вилёмне мёнле а́нланмалла-ха? Автор шухашё кунта та яр усца́нах кура́нса тáрать: мул, укса-тенкё, ма́скал сине хурса ви́сен, сынла́хран, чун пуя́нла́хёнчен пиншер хут сáмáл таясцё. Акá ёнер сёс Михетёр хайён мулёпе мухтанатчё, ун кил-суртне пырса кёме те шикленмеллеччё. Паян вáл хайён хáруша́ шáлла́хёпе чуна сóсентерет. Кама кирлё ёнтё халь ун пуя́нла́хё, чапё? Мёскер-ши ку, ша́па-ши е тура́ сырни-ши?

Нарспи сакáнса вилнинче те а́нланмалли марри ним те сук. Ашшё-амáшён кермен пек кил-сурчёпе пуя́нла́хё Нарспие ним тума кирлё мар ёнтё халь. Чáн таванла пёртен-пёр сывáх чун сурт тёнчерен кайрё пулсан, Нарспишён те пу́рнас текех шел мар. Аса илер-ха «Тáла́х ара́м» балладáри кёсён кин ша́пине, вáл та савна́ ма́шáрёпе пёрлех (унáн ви́сё сóс пёрчипе) сакáнса вилнёччё. Никампа та мар, Сетнерпе пёрлешсе сёс хай телейне тупма ёмётленнёччё Нарспи. Анчах тем чул кёрешсен те, пóрмен телей Нарспипе Сетнершён пулмарё.

Тура́ сырни ахáрах,
Са́пла-та́р сáв самани,

тет автор. К. Иванов турра ёненменни палла́, куна поэта аса илекенсем те сирёплетсе пара́сцё. Сáмахран, К. Ивановáн асла́

йәймәкә кун пирки җапла аса илсе җыраты: «Шкулта вѣренсе пурәннә чухне пичче пѣртте чиркѣве кайма юратмастчѣ»²². Поэта аса илекенсенчен нумайашѣ җак шухашах каласҗѣ. Апла пулсан, мѣнле әнланмалла-ха поэмәра җине-җинех турә җырни тенине? Пѣр иккѣленмесѣрех җапла калама пулатъ: автор авалтан халәх турә җырнине ененни пирки калатъ. Михетершѣн урәх турә та пур: ахальтен мар «Нарспире» поэт «укҗапала эрехех җынна әсран кәларатъ» тет. Җав турра хирѣс, әна чунтан сивлесе паттәррән җекленеҗѣ те ентѣ Нарспипе Сетнер.

Социалла танмарләха хәюллән питлекен поэмән тѣп конфликчѣ чи малтанах мораль ыйтәвѣпе җыхәннә терѣмѣр. Паллә ентѣ, тѣпри хирѣсүлѣх витѣр пәхсан җеҗ произведенири геройсен характерѣн хәйевѣрлѣхне, авторән идеялла концепцине, поэтика хатѣресен уйрәмләхѣпе тупсәмне тарәнрах әнланса илме май килет. Поэмәра сәнласа кәтартнә геройсах — Нарспи, Сетнерпе унән амәшѣ, Михетерпе карчәкѣ, Тәхтаманпа ытисем — пурте вѣсем хире-хирѣсле икѣ класс представителѣсем. Җавәнпа та вѣсем хушшинчи хирѣсүлѣхре социалла-класла интерес уҗҗәнах курәнатъ. Җакна асра тытса тәнипе пѣрлех, тѣпѣр япалана та манма юрамастъ. Нарспи — пуян Михетер хѣрѣ-җеке-ха, апла пулин те вәл хәй әраскалсәрләхѣн тѣп сәлтәвне шәпах ашшѣ-амәшѣн мулѣнче куратъ. Урәхла каласаң, Нарспи, этем тивѣсне хүтѣлесе, мула хирѣс җекленет, хәйне мѣн җуралнәранпах пуянсен сийѣпе җыхәнтарса тәракан класла тымарсене пѣр хѣрхенүсѣр кәклатъ. Вәл пѣр класран уйрәлса тѣпѣр класпа (чухәнсемпе) пѣрлешинне поэмәра автор вѣсне җитиех кәтартмастъ пулин те, вулакан иккѣленмест: Нарспи җаваш халәх идеалне, унән хуйхи-суйхипе савәнәҗне туллин уҗса панә сәнар. Халәх емѣрсем тәршшѣпех ирѣк пурнәҗә емѣтленни, танмарләха йышәнманни Нарспи сәсси урлә пѣрремѣш хут чан сәсси пек яңраса кайнә.

Паллах, паянхи вулакансемшѣн автор идеалѣ — пурнәҗә кѣнѣ япала темелле, анчах та Нарспипе Сетнер кѣрешѣве җекленнѣ вәхәта шута илсен, вәл мѣнлрех курәнатъ-ха? Лару-тәрүсемпе характерсен типләхѣ еңчен пәхсан, мѣн калама пулатъ-ха автор идеалѣ пирки? Питѣ вәраххән та хәюсәррән уҗәлса пыратъ-ха халәх куҗѣ: Нарспипе Сетнерѣн йывәр хуйхипе асаплә пурнәҗне куллен кунах курса тәракансем хушшинче хута кѣрес е хүтѣлес текенсем курәнмаҗҗѣ. Ял җыннисенчен чи хәюлләраххисем те, икѣ паттәра хѣрхенсе асән сывланисѣр пуҗне, нимех те тәваймаҗҗѣ-ха. Җапла вара, геройсене халәхпа җыхәнтарса тәракан тѣвѣсем ытла та хавшак пулни кѣретех курәнатъ. Шәпах йѣритавраләхран пуләшу кѣтменнипе, пѣчченлѣхпе, пәлхавлә чунѣсемпе романтиксен геройсене (сәмахран, М. Ю. Лермонтовәнне) аса илтермесѣ-и-ха пире Нарспийе Сетнер? Халәх емѣчѣн сәпкинче җитѣннѣ Нарспи сәнарне үкернѣ чух, паллах, уйрәмах илемлѣ сәрсем кирлѣ пулнә. Еҗченлѣх, әшә кәмәл, туйәм, чун тасаләхѣ, емѣт вѣҗевѣ, җепѣс те килѣшүллѣ хускану — акә мѣнпе

уйрълса тәрәть Нарспи ытти геройсенчен. Ҙамрәк пикен хай пекех Ҙамрәк та сәпай савнийә Сетнер пур.

«Нарспин» тәп конфликчә — укҘапа Ҙынлäh, чун-чәре чухән-лähәне пуянлähә хушшинчи хирәҘҗүлäh — поэмән пәтәм аш-чикне икә пая уйрәть. Ҙак икә ен хушшинче самантлähа та чарәнми кәрешү пырать. Контраст майә геройсен характерпә сән-питне тата шалти тәнчипе интересәсенчен пуҘласа сәнарсене каләпланә чух усә курнә мелсем таранах витерет. Сәмахран, Нарспипә Сетнер сәнә-пичәпә тата чунәпә мән чухлә хитререх, вәсен хаяр тәшманә Тәхтаман Ҙавән чухлә нәрсәртерех. Михетерпә карчакә мула мән чухлә кәмәллаҘҘә, икә Ҙамрәк унран Ҙавән чухлә пәрәнаҘҘә.

«Нарспи» поэмән поэтики пуян та хайне евәрлә. Чи малтанах К. Ивановән композици йәркелес әсталахне паләртмалла. Драмәлла әҘсемпә геройсен кун-Ҙулне тарән Ҙутатса памашкән поэмән уйрәм сыпакәсене пәлсә вырнаҘтарни нумай пуләшәть. Тәсләхрен, «ЮмәҘ патәнче» ятлә сыпакәх илер. Чун савнине Ҙичә ютри тәшман илсә кайма хатәрленнине пәлсә тәракан Сетнер йывәр хуйхәпа асапланать. Унән амәшә вара, ывәлне «усал-тәсел ериә» пуль тесе, юмәҘ патне угтарать. ЮмәҘ чәваш яләнче сәм авалтанпах тәшмәшлäh тытәмә, әҘҘыннисене ултава пусмәрласа пурәнәкан әтем шусланни вулаканшән паллә. Апла пулин те, автор тәлләвне поэмәра анләрах, тарәнрах әнланас пулать. Асәннә сыпакән поэмәри тепәр пәлтерешә пысәк. Ку вәл — поэмән психологиллә хәрүлähне вәйлатасси, кунга вара сәмах поэтика меләсем пирки пырать. Тимләрех вуласан, Ҙакна асәрхама йывәрах мар. Акә Сетнер амәшә старике, «мәшәр чәлха, пәр кәпә» пама пулса, үкәте кәртет. Лешә хатәр-хәтәрсене илет те юмәҘ пәхма пикенет.

Сине кәрәк тәхәнса,
Ҙәләк тытрә хул айне;
Ури айне шәрт хурса,
УкҘа хучә хай умне;
Унтан шура сухалне,
Кәвак ҘүҘне якатса,
УкҘа сине суккәрскер
Пәхрә куҘне чакәртеа.

Старикән куҘ пәваканән пек хәтланкаларәшәсене пәхса, карчак ни вилә, ни чәрә ларать әнтә. УкҘа Ҙине куҘне чакәртеа пәхакан суккәр старик «Тимәр тыләри» асамлә вәй хуҘине суккәр тухатмәша аса илтермест-и-ха пире? Ҙук, кулса, шүтлесе калаҘни илтәнмест авторән Ҙак үкерчәкә кәтартнә чух. Пәхар-ха, акә мәнле курәнаҘҘә старике Сетнерән Ҙывхарса килекен кунәсем:

Самки шәтәк — хупәнмә,
Чәри татәк — сыпәнмә,
Пүлäh тура пүрнинчен
Нимәнпә те иртеймә.

«Хытна сёртен ирёлсе, сунса кайё сөмсө чун»,— тет въл юлашкинчен. Кунта вулакан иккёленмест ёнтё: старик Сетнер пуçё сине пысак инкек йӳтӳнса анасса систерет. Сетнер амӳшне илес пулсан, въл ёнтё, ку сӳмахсене илтсен, тӳнне те сухатать. Урлӳ-пирлӳ тайӳлса тӳракан карчӳка старик акӳ мёнле лӳплантарма пӳхать:

Ан йёр, кинём, пӳлӳхсө
Епле хирӳс пымалла.

Сын тухатнине е усал-тӳселе сирме пулать, анчах мёнле-хатура сьрнине хирӳс пырӳн, тесшён юмӳс. Епле пулсассӳн та юмӳс хӳй ёсне турё: малтан иккёленсе сөс пынӳ Сетнер амӳшне ёнентерсех ячё. Ситменнине старик хӳй сӳмахне хӳй те чӳна хывать:

Мёнле вара ку паян?
Чёре чӳнах пёлчё-шим?
Суйса парас тенёччё —
Ак тамаша! Тёрёс-шим?

Сине-сннех калать старик хӳй сӳмахне. Анчах епле инкек кётет-ши Сетнере? Юмӳс сӳмахё чӳна килет: «ак тамаша! тёрёс-шим?» текеп сӳмахсем хьсӳӳн «Тарни» сыпак пусланать. Малалла мён пулса иртессе вулакан пёлет. Сетнерён инкекёсем пёрин хьсӳӳн тепри тухса пырассё. Енчен те юмӳс калани пуриӳланман пулсан, унӳн тӳшмӳшлӳхёпе суялӳхё татах та уссӳнрах курӳнса кайнӳ пулӳччӳс. Хӳй те въл: «Ку таранччен яланах суя сӳмах каласа улталаса яраттӳм»,— тет. Хальхинче юмӳс инкеке систерет, Сетнер амӳшне сөс мар, вулакана та. Поэмӳра юмӳс пӳхни илемлӳх мелёпе, поэтикапа сьхӳннӳ, въл произведенийн трагедилле шухӳшне тарӳнлатать.

Авторпа унӳн геройёсем сьтсӳанталӳкри кашни сасса питех те сепӳссисенчен пусласа хаяррисем таранах сав тери сисёмлӳ туяссё. Сьтсӳанталӳк та геройсен кӳмӳл-туйӳмёсемпе пёрле сав тери сисёмлӳн улшӳнса пырать. Сӳмахран, тин сөс хӳйён усал тӳшманне тӳп тунӳ Нарспи вӳрманпа пырать. Армак-чармак йьвӳссем пуссёсене суллассё, Нарспин сьулне пӳлессё, йьвӳссем хушшинче вялякан арсурисем ун еннелле аллисене тӳсӳссё. Сьтсӳанталӳкри хӳрушлӳх Нарспие сьилленсе айӳпланӳн туйӳнать. Сав хушӳрах епле кӳмӳллӳн ачӳшлать валак патёнче тёл пулнӳ икӳ савние сьтсӳанталӳк!

К. Иванов поэмӳра халӳх сӳмахлӳхёнче сирӳппеннӳ эпитетсемпе, танлаштарусемпе усӳ курать. Чӳнлӳхпа илеме, ырапа усала поэт халӳх идеалёпе шайлаштарса хаклать. Савӳнпа та хӳйён поэтикине въл тӳван чёлхепе сӳмахлӳхӳн сёткенёпе пуянлатнӳ. Сӳмахран, автор Нарспин чёрё сӳнарне сьтӳ та илемлӳ сӳрсемпе ўкерет. Апа въл хирти сарӳ чечекпе танлаштарать. Халӳх юррисенче анлӳ сарӳлнӳ мӳшӳрсумлӳх (параллеллӳх) мелё кунта питё те ырапнӳ:

Ешĕл курăк хушшинче
Сап-сарă чечек ўсет,
Аслă Силпи ялĕнче
Нарспи ятлă хĕр ўсет.

«Сарă хĕр» сыпăкра Нарспин сăн-сăпачĕ туллин куç умне-тухатъ: хĕрĕн «икĕ куçĕ хуп-хура, икĕ хура шарçа пек». Анчах та «сарă» тени кунта хитре, ытармалла мар тенине пĕлтерет. Чăваш идеалĕ ку. Сасси хĕрĕн «кайăк сасси евĕрлĕ», вайă-кулă картинче ун çине кашни ĕмсанса пăхатъ. Поэт олицетворенисем тума ĕста: хĕл хайĕн ыйхинчен вăранатъ, сивĕ куççулĕпе йĕрет, хуйхăратъ; хĕвел тĕрĕ тĕрлет, ватă йăмра хай сăнне шывра пăхса савăнатъ т. ыт. те.

Ытарлă сăнарлăх (метафора) мелĕ те поэт каланинче час-час тĕл пулатъ: «сўс хўреллĕ хурçа йытă пĕр кĕрет те пĕр тухатъ», «лаши сикрĕ, ыткăнчĕ, вĕссе кайрĕ килнелле» т. ыт. те. Поэт чĕлхи эпитетсемпе те пуян: *ыра* çуркунне, *хаяр* хĕл, *чипер* ача, *сарă* каччă, *пĕчĕк* пўрт, *вĕри* юнлă çĕре т. ыт. те. Поэта çĕрĕ ўкерчĕксем тума витĕмлĕ пайрăмсемпе (детальсемпе) усă курма пĕлни те пулăшатъ. Илемлĕ пайрăм психологизма тарăнлатма май паратъ. Автор тепĕр чух пĕр йĕрпех усăмлă ўкерчĕк тăватъ: чăтлăхра чайăлтатакан *хура кайăк*, *кушак пит çунин* ытарлăхĕ, хир варринчи чăвашăн *улача кĕпи*, анкартинче *ухлатакан тăмана* т. ыт. те.

Паллах, К. Иванов фольклорти илемлĕх майĕ-мелĕсемпе сĕç сырлахман, вăл вырăс классикине тарăн тĕпченĕ. Сăмахран, «Нарспи» поэмăн сăвă çаврăмне йĕркеленĕ чух Пушкинăн «Онегин» строфинчен тĕслĕх илни тўрех курăнатъ. Иванов пуçласа усă курнă çирĕмшер йĕркеллĕ çавра чăваш поэзийĕн мал утамĕ пулнă. Кунсăр пуçне, поэма авторĕ рифма ĕсталамалли сĕнĕ çул-йĕрсем уçатъ. Çавна пула вăл сăвă кĕвĕлĕхне, ун янравлăхне вайлататъ.

Пĕрре пăхсан, К. Иванов пултарулăхĕнче чăваш халăхĕн авалхи пурнăçне сырса кăтартнăн туйăнатъ. Балладăсенче те, юмахла хайлавсенче те иртнĕ вăхăт паллисем куç умне ытларах тухаççĕ. «Нарспи» поэмăра та çавах—патриархалла пурнăç йĕркисем ним чухлĕ те улшăнман темелле. Апла пулин те, самана варкăшĕ, унăн тăвалĕ чăваш пурнăçне часах тĕпрен сĕнетессине, çав вăхăт инçе маррине тарăннăн палăртатъ поэт. Нарспин телейсĕр шăпи сĕç мар, унăн паттăрла кĕрешĕвĕ те çынсен чунне, ĕс-кăмăлне хускатма тивĕçлĕ. Нарспи—сĕнĕ самана çынни, сĕнĕ вăхăт суратнă сăнар.

Поэт хай вăхăтĕнче самана пирки тўреммен шухăша кайса, ун паллисемпе пулăмĕсене реализмла типласа ўкерме тăрăшнине эфир унăн «Халъхи самана» поэминче куратпăр. Пĕтĕм чăваш культуришĕн калама çук пысăк событие—Чĕмпĕрти Чăваш шкулĕ хĕрĕх çул тултарнă тĕле халалланă ĕна автор.

К. Ивановпа пĕр вăхăтрах, чăваш ĕсçутавçин прометейла сăнарне, унăн ĕçĕпе ятне чысласа, Н. Шупуçсынни те «Хĕрĕх

çул хушни» ятлă савă сырнă. И. Яковлев халăх урапине кўлєн-
мєренпе чăваш пуçе тєлєнче «тєттєм, тєтре сирєлет — çутă уçă-
лать», тет поэт. Шупуççыннишєн халăх çутталла туртăнма пуç-
лани чăвашсем историн малаш çулєпе тăн-тăннăн утма пикен-
нине пєлтерет. «Енер пулнă ёçсем пек...» сăввинче вăл чăваш
культурин тўпинче çăлтăр йăлкăшма пуçланине саванса аса
илет.

Анчах çăлтăр, çитєнсе
Уйăх пек пулан,
Нумай илче сєлехе
Вєсен тăшмантан.

Унăн вайлă çуттине
Сўнтерес тесе,
Тумлантарать ун çине
Тăшман сєлехе.

Анчах çăлтăр яп-яка,
Сєлехе тытмасть,
Çєрєн-кунєн çутатма
Çапах чаранмасть...

Вăраннă халăхăн çамрăк ывăлє-хєрєсем малаллах талпă-
наççє, тет автор. Паллах, ку савăра поэт И. Яковлев чєртнє
культура вучахе çинчен калать. Шупуççыннине çутăлăх ёçе
канăç паманни поэтăн ытти произведенийєсенче те лайăх курă-
нать. Сєм тєттємлєхре йăлкăшса çунакан хунар вăл — «сырнă
хут», тет поэт «Хунар çути» сăввинче. Анчах та çак хунара сўн-
терсе лартас текен хура вайсем те сахал мар.

Общество прогресне çутăлăх ёçєпе сыхăнтарни, этеме пєлў-
не воспитани парса, ун ас-тăнне «уçса» пурнăçри тєрєсмарлăх-
на тєрлєрен ыра мара пєтерме май килесе шанни ытти сырав-
çăсен пултарулăхєнче те уççанах курăнать. Сăмахран, Г. Ко-
реньков, пєтєм пурнăçне халăха вєрентес ёçе панă поэт, «чăваш
çынни» çутта тухасса, çав вăхăт сывхарасса ёмєтленет:

Килтєрчє хуть пєр этем
Çўллє çутă çуртипе,—
Палăрєччєç алаксем
Унăн лăпкă çутипе.

(«Мєншєн пирєн маларах...»,
1907)

Яккупа Хветєр Турхансем, Г. Комиссаровпа ытти хăшпєр
писательсем те социалла танмарлăх танатинчен çăланса тух-
малли çула çутăлăхра шыраççє. Анчах та хăшєсем демокра-
тилле çутăлăхпа тєн «çутин» антагонизмла хирєçўлєхне уяймаç-
çє-ха.

Революци вай илсе çитнє вăхăтра чăваш сырулăхєнчи ре-
волюцилле-чєнўллє туртăм тєп туртăм пулса тăнă вăхăтрах сы-
равçăсен пысăк ушкăнє çутăлăхра çăланăç шырать. Теприсем

вара социалла ыйтусемпе тўррән сыхәнман пуләмсем тавра шу-
хаш җавараҗсё: юрату лирикине аталантараҗсё, философилле
ыйтусене хускатаҗсё. Литература тёрлө туртәмсемпе пуянлани
кускөрет. Җав туртәмсенчен кашниех хайне тивёслө историлле
пёртерёшлө. Вёсем пурнаҗса тача сыхәннә. Самахран, җуталәх
туртәмё җёнө тапхәрти җыруләхра вайләран та вайләрах тымар
ярса, сарәлса пырать. Тимлөрех сәнәсан, җуталәх идеясем
К. Ивановән романтизмла произведенийёсене те пысак витём
кўнине асархама пулать. Поэтән кашни хайлавё ырапа усал
көрешёвне сәнласа кәтартать. Савә-поэмәсен шалти тытәмё
час-часах трагедилле ёҗ-пуләмсенчен йөркеленет. Поэт пулта-
руләхне тёллө тишкерсен, җакна асархамасәр иртме җук.

Яковлев шукуләнчи поэтсем җёҗ мар, Хусанта йөркеленнө ли-
тература шукулән чи хастар җыравҗисем те җуталәх ыйтәвёсен
пысак пёлтерёшне әнланаҗсё. Тайяр Тимкин пултаруләхөнче
халәха җутталла йыхәракан, әна тёттёмлөхрен ертсе тухас тесе
тәрәшакансем — чән-чән паттәрсемпе көрешүҗсёне. «Хәшө җу-
тәра җүресен те, ыттисене җутә курма вөрентиччен аллисене туя
тыттарасҗё», — тесе тарәхать «җутта тухасчө» новелләри герой.
Халәха вөрөнмелли майсем туса памалла, төнче культури
пуянләхө упранакан җүпҗе хупәлчи чәвашсемшөн те уҗа пул-
тәр, чәваш чөлхи әсләләх чөлхи, вайлә аталаннә җыруләх чөл-
хи пултәр — акә епле пысак ыйтусене хускатаҗсё җыравҗасем
пултаруләхра.

Тайяр Тимкипе М. Акимов — идеяпа политика тёлөшөн-
чөн җёҗ мар, художествәлла шухәшлавра та пысак утам тунә
җыравҗасем — хайсен пултаруләхөн революцилле туртәмёпе
социалла җивөчлөхне аталантарсах пыраҗсё. Кунпа пёрлех вё-
сем җуталәх идеясене халәхра сарма тәрәшаҗсё, вёсен пулта-
руләхөнче җуталәх реализмөн паллисем уҗәнах сисёнеҗсё. Кун-
та чи малтан самана паллисене пётөҗстерсе сәнарланнә герой
җинчен сәмах пырать. Халәха җутта кәларасси саманан тёл ый-
тәвёсенчен пёри пулса тарать. Герой характерө, унән ёмөчөсем-
пе шухәшөсем, ёҗө-хөлө пётөмпех хай умне автор лартнә җав
тёл теллеве сыхәнаҗсё. Илемлөх мелёсемпе поэтикан пур енө-
сем таранак витереҗсё җуталәх идеясем. Җакна хәшпөр төслөх-
сем җирөплетсе параҗсё. М. Акимовән «Ялти пурнаҗ» драмиче
җуталәх реализмөн тёл паллисем яр-уҗән курәнаҗсё. Кунта
җакән пек ыйту сиксе тухать: мөншөн-ха кашни хайлавөнче тенө
пекех уҗәнах көрешөве чөнекен М. Акимов публицист җак дра-
мәра самана варкәшөнчен пытаннә, темле хўтлөхри ләпкә та
тўлек пурнаҗса сәнласа кәтартать? Ял пурнаҗсө те пирөн ума
пётөм әнләшөпе мар, Хветөр килйышөн пурнаҗсө витөр тухса
тарать. Җапах та драма чылай япала пирки шухәша ярать. Чән
малтанах автор Хветөр килйышөнче җирөплөннө йәла-йөркесене,
җынсан мөскөнлөхне сивлет. Ухунька пек йәпәлти те улатвә
«пусләхсен» әш-чикөпе сән-сәпатне те тарән уҗса парать вәл.
Мөн тумалла-ха пурнаҗ йөркисене җөнетес тесен? Мөнле май-

семпе усă курмалла? Паллах, М. Акимов революцилле сулайёре пӑрахӑсламан. Анчах та ҫак йышра кӑрешёве ҫекленме хатӑр хастар ҫынсене курмасть вӑл. Ҫавӑнпа та тарӑхса питлет те ӗнтӗ автор этеме ҫынлӑх картинчен кӑларакан, мӑскӑнлентерекен пурнӑҫ йӑркисене. Вӑсене улӑштарсан, пӑрахӑсласан, ҫутталла, тасалахпа типтерлӑх еннелле туртӑнсан, пурнӑҫ лайӑхланасса шанать автор. Мӑншӑн тесен социалла танмарлаха сирсе ывӑтса ирӑклӗ пурнӑҫ тума тытӑнас тесен, тӑтӑмлӑхпе мӑскӑнлӑхе пӑтермелле. Унсӑрӑн революци ҫӑнтерессе те шанма йывӑр. М. Акимов ҫутӑлӑх идеясене революцин тӑп тӑллевӑнчен пӑртте уйӑрмасть. Писатель пултарулаӑхӗ халахран вӑй илсе тӑни, вӑл халах хуйхипе пурӑнни ҫакӑнта лайӑх сисенет. Сӑнарлӑ та витӑмлӗ сӑмахпа, ҫивӑчӑн питлесе е ҫӑнӑллӗ хавхалануна та палӑртать писатель этемӑн тӑсмелле мар йывӑр пурнӑҫ сӑлтавӑсене. Ҫавӑнта ӗнтӗ шӑпах М. Акимов пултарулаӑхӑн тӑп хавачёпе туртӑмӗ.

Революци тапхӑрӑнчи литературанӑ тӑпченӗ чух унра саманнан паянхи ывӑтӑвне тивӑҫтерекен туртӑма, урӑхла каласан, класс кӑрешӑвне тӑрремӑн сӑнласа паракан произведенийсене ҫеҫ пахалани хӑрахӑнлӑхе сулаӑнтарнӑ пулӑччӗ.

Ҫирӑммӑш ӗмӑр пуҫламӑшӑнче ҫаваш ҫыравӑсенчен ҫылайӑшӑн пултарулаӑхӑнче лирикӑлла туртӑм сулаӑманать. Ҫӑмпӑрпе Хусанти литература шкулӑсем вӑй илсен, лирикӑлла юхӑм пушшех те вӑйлӑрах ҫӑрӑлсе каять. Лирикӑн тӑрлӗ тӑсӑсем К. Иванов, Н. Шупуҫсынни, Г. Кореньков, Г. Комиссаров, Якупа Хветӑр Турхансен сӑвви-поэмисене сӑнланаҫҫӗ. Гражданла лирикӑра та паха тӑслӑхсем ҫуралаҫҫӗ. Лирикӑн тӑрлӗ тӑсӑсемпе формисем уйрӑмах Г. Кореньков пултарулаӑхӑнче туллин палӑраҫҫӗ.